

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Фонд енергоефективності запрацює в 2017 році

МЕТА. Реформування галузі може забезпечити майже півсотні тисяч нових робочих місць

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Український форум з енергоефективності «Фонд енергоефективності. Ключовий START-UP УКРАЇНИ» відбувся вчора на території НСК «Олімпійський». Він став своєрідною комунікаційною платформою для діалогу у сфері енергоефективності між владою, бізнесом, міжнародними партнерами, експертним середовищем, місцевим самоврядуванням і громадськістю.

Відкривав зібрання й презентував концепцію та мету Фонду енергоефективності віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко, який переконував, що ця структура — крок до європейських стандартів виробництва, постачання та споживання енергії в нашій країні.

Озвучено головну ідею

А Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, який взяв активну участь у роботі зібрання, розраховує, що Фонд енергоефективності розпочне повноцінну роботу з наступного року. Завдяки цьому сектор енергоефективності може дати країні майже півсотні тисяч нових робочих місць. Мета нововведення полягає у поступовому перетворенні механізму субсидій на потік інвестицій в енергетичну галузь. Тож у третьому-четвертому кварталі цього року слід ухвалити всю нормативну базу.

Поки що глава уряду мріє довести частку електроенергії, виробленої гідроелектростанціями, до 15,5% у сукупному балансі генерації замість нинішніх 8,6%. Аджє орієнтація на виробництво енергії з відновлюваних джерел — один із головних пріоритетів роботи уряду. Тим паче що наші



Чинна влада зобов'язана нарешті використати переваги країни задля її народу

підприємства можуть забезпечити процес підвищення енергоефективності країни необхідними технічними засобами.

Укотре пояснював Володимир Гройсман і те, що непопулярне в народі встановлення єдиної ціни на газ — головний антикорупційний крок уряду, який дає змогу усунути вимивання державних коштів. Через подібні схеми Україна втратила щонайменше 50 мільярдів доларів. «Усі говорять про необхідність боротьби з корупцією, і я з цим згоден. Який основний антикорупційний крок уряду? Запровадження ринкової ціни на газ», — цитує УНІАН слова Прем'єр-міністра.

Майже 70% житлового фонду країни потребують термомодернізації — утеплення зовнішніх стін, заміни застарілих вікон, модернізації мереж опалення та гарячого водопостачання, встановлення індивідуального опалення тощо. Одним із кроків у цьому напрямі став механізм надання населенню так званих теплих кредитів.

«Програма розвинулася. Нині 300 тисяч українських родин мають ресурси, щоб робити термо-

модернізацію, отже заощаджувати власні ресурси, які раніше вони витрачали на те, щоб купувати тепло, яке виробляють з російського газу», — розповів Володимир Гройсман. А починалося все, нагадає Укрінформ, два роки тому з найпростішого — заміни газових котлів на електричні.

Цьогоріч із державного бюджету на розвиток енергоефективності буде спрямовано близько 700 мільйонів гривень. Передбачають, що цього ресурсу вистачить. Але Володимир Гройсман запевнив учасників форуму і громадськість, що влада не перестане працювати над розвитком цієї надзвичайно важливої сфери.

«Хочу, щоб нашою національною ідеєю стало те, щоб ми створили з вами країну із сильною національною економікою, країну, в якій національна економіка продукує соціальні блага для кожного — від дитини до пенсіонера», — цитує слова Прем'єр-міністра департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. — Хотів би, щоб ми стали країною, яка засуджує популізм, що не менше, ніж корупція, забирає у

нас майбутнє, майбутнє країни, яка має величезні переваги на європейському континенті, й не використати цей потенціал було б злочином щодо наших предків і прийдешніх поколінь».

Треба ще 4 млрд кубометрів

На форумі йшлося про чимало аспектів енергетичної політики. Скажімо, глава НАК «Нафтогаз України» Андрій Коболев доводив, що ефективно споживання природного газу на підприємствах теплокомуненерго може бути, як в інших країнах Європи, — на рівні двох мільярдів кубометрів за опалювальний сезон, що втричі менше за нинішнє. За словами фахівця, потенціал економії цих чотирьох мільярдів кубометрів міг би додати 800 мільйонів доларів до ВВП нашої країни.

Під час розроблення стратегії з підвищення енергоефективності варто було починати з модернізації будівель, а вже потім спрямовувати кошти на модернізацію теплових мереж, вважає очільник НАК. Оскільки в разі

зменшення споживання газу наявні потужності теплових мереж можуть виявитися незатребуваними. Така ситуація свого часу виникала в Польщі.

У секторі теплоенергетики слід урегулювати накопичені проблеми, зокрема боргів, а також ухвалити необхідні закони для підвищення ефективності його роботи, врегулювати питання власності та інвестицій. Без таких кроків досягти реальної енергоефективності буде надзвичайно складно.

А до наступного опалювального сезону НАК «Нафтогаз України» планує накопичити в підземних сховищах щонайменше 14 мільярдів кубометрів природного газу. За нинішньої ситуації слід закачати ще майже 4 мільярди кубометрів.

Імпортуючи газ, компанія виходить з найпривабливіших цінових пропозицій, а закупівлі газу здійснюватимуть лише за умови конкурентної пропозиції.

В очікуванні осінньо-зимового періоду уряд розробляє механізм монетизації невикористаних під час опалювального сезону коштів житлової субсидії, про що поінформував віце-прем'єр-міністр Павло Розенко. «Ідеться про монетизацію залишків, монетизацію економії субсидій. Уряд готовий до цього. Думаю, що у 2017 році продемонструємо відповідні результати», — цитує слова фахівця прес-служба урядовця.

Під час опалювального сезону 2015—2016 років система субсидій виконала базове завдання, й нині саме субсидіанти майже стовідсотково забезпечують сплату за житлово-комунальні послуги.

Однак система субсидій — не константа. «Вона має працювати лише в пікові періоди підвищення цін на енергоносії: 2015, 2016 і, очевидно, 2017 роки. Далі її буде трансформовано», — зазначив віце-прем'єр-міністр.

ПАРЕ й Росія: крок назустріч чи капітуляція?

ГЕОПОЛІТИКА. У Страсбурзі формуються сили, які готують підґрунтя для повернення в асамблею російської делегації

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Під час червневої сесії Парламентської асамблеї Ради Європи стало помітно, що дедалі більше депутатів уникають заяв про відповідальність російської влади за окупацію Криму та війну на Донбасі. Натомість гучніше в кулуарах та сесійній залі лунають заяви про необхідність міжпарламентського діалогу з Москвою.

«Друзі Кремля» гуртуються

Поява у програмі нинішньої сесії поточних дебатів на абстрактну тему «Підтвердження ролі асамблеї як пан'європейського форуму для міжпарламентського діалогу та співпраці» підтвердило: проросійські сили в асамблеї заміряють градус політичної атмосфери перед тим, як тріумфально повернути делегацію Держдуми у ПАРЄ.

У квітні 2014 року після незаконної анексії Криму делегацію РФ у ПАРЄ було позбавлено права голосу. Після цього санк-

ції проти росіян у ПАРЄ асамблея продовжувала двічі. У січні 2016 року керівництво Держдуми вдалося до радикального ходу, щоб уникнути чергової пролонгації санкцій. Її спікер Сергій Наришкін не надіслав до секретаріату ПАРЄ листа із затвердженням переліком членів своєї делегації, що формально стало відмовою Росії від роботи в асамблеї.

Згідно із процедурою, прибути на сесію ПАРЄ російська делегація зможе тепер тільки в січні 2017 року. Москва розраховує на те, що після осінніх виборів до Держдуми оновлена російська делегація отримає шанс повернути собі повноваження в ПАРЄ у повному обсязі.

Але як заявляв голова моніторингового комітету ПАРЄ Штефан Шеннах, підтвердження повноважень російської делегації не означає автоматичного повернення їй усіх прав. За його словами, асамблея сподівається «побачити хоч якийсь прогрес» із боку Росії у виконанні вимог, викладених у квітневій резолюції ПАРЄ. Тим часом Держдума припинила всі кон-

такти з ПАРЄ. Жоден доповідач асамблеї з початку року не отримав офіційного дозволу Москви приїхати у країну з візитом. Повністю припинено процес моніторингу ПАРЄ за виконанням зобов'язань, які Росія взяла на себе, вступаючи до Ради Європи.

Чи потрібен діалог агресорові

Першого дня нинішньої сесії під час засідання Бюро ПАРЄ українська делегація була дуже неприємно здивована, коли темою для поточних дебатів запропонували обговорення міжпарламентської співпраці. Як сказав член української делегації Сергій Соболев, це стало фактично спробою окремих національних делегацій та політичних сил в асамблеї повернути Росію в ПАРЄ. Але, за словами українського політика, завдяки активній дипломатичній роботі українських депутатів «ці плани вдалося зірвати. Ми змогли нейтралізувати потуги російських нафтових і газових грошей, які мають вплив у цій залі», — підкреслив депу-

тат. Він нагадав, що предметно говорити про повноваження російської делегації депутати ПАРЄ отримали право лише в січні 2017 року.

Під час поточних дебатів, які не передбачали ухвалення підсумкового документа, красномовних слів про необхідність зробити крок назустріч Росії було сказано чимало. «Ми опинилися під владою емоцій, які завели нас у глухий кут, необхідно повернути російську делегацію в 2017 році, інакше ця країна повністю піде з ПАРЄ», — заявив французький соціаліст Рене Руке. Він запевнив присутніх у своїй повазі до територіальної цілісності України, але зауважив, що, повертаючи депутатів Держдуми в ПАРЄ, асамблея не відмовляється від своїх принципів. «Нехай санкціями займається ЄС, а ми повинні забезпечити діалог, щоб ситуацію врегулювати мирно», — переконував політик.

Британський консерватор Гейл Роджер дотримується думки, що перш ніж повертати російській делегації права в ПАРЄ,

асамблея «має отримати щось навзаєм. Передусім росіяни повинні перестати погрожувати Криму, Донбасу, Грузії, країнам Балтії. Лише тоді зможемо знову прийняти їх у цій залі», — заявив він.

У виступах члени української делегації не вдавалися до пишномовної дипломатичної риторики, а лише до невтішних сухих фактів. Мустафа Джемілев розповів, що в окупованому Росією Криму встановився фактично сталінський режим із репресіями, переслідуваннями інакодумців, викраденнями і катуваннями.

Кримські татари впевнені, що «жорсткі санкції змусять Росію залишити Крим», а послаблення санкцій «лише надихне агресора на нові злочини. Хіба за час перебування тут, у цій залі, хоч один російський депутат виступив проти політики свого уряду в Україні?» — слушно запитав у депутатів ПАРЄ Мустафа Джемілев. Він намагався переконати присутніх, що у спілкуванні з Москвою метод дискусій і діалогу не доцільний і абсолютно непродуктивний.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

В Одесі все спокійно

ЗАРАЗА. А ось в Ізмаїлі із симптомами отруєння до місцевих лікувальних закладів звернулися 597 городян

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Останні цифри про кількість постраждалих від кишкової інфекції в Ізмаїлі повідомив на своїй сторінці в соцмережах міський голова Андрій Абрамченко. Понад 200 постраждалих досі перебувають у лікарнях. Дорослих пацієнтів через 2—3 дні переводять на амбулаторне лікування. Дітей, а це більш як половина загальної кількості хворих, лікують у стаціонарі.

Реагуючи на надзвичайні обставини, керівництво міста відкликала з відпусток лікарів, розгорнуло додаткові ліжко-місця у класах однієї з місцевих шкіл. Комунальники проводять дезинфекцію подвір'їв у приватному секторі. За версією фахівців, саме звідси у місто пішла зараза.

На думку епідеміологів, спалах інфекції спровокувала злива, яка напередодні затопила місто. У результаті підтоплення дворових туалетів у приватному секторі забруднена вода через водопровідні колонки потрапила у міський водогін.

Причиною епідемії медики назвали «мікс-інфекцію» — одночасне зараження води ротавірусами, норовірусами та кишковою паличкою. Цю версію поділяють не всі фахівці, однак підозри щодо холери підтримки не знаходять ні в кого. Щодо холери не йдеться, свідчить те, що госпіталізовані були у стані середньої важкості, й летальних випадків не зафіксовано.

У місті діє надзвичайний стан: закрито ринки і заклади громадського харчування, всі водоймища зі стоячою водою взято під охорону. Заборонено торгівлю овочами,



У лікарнях постраждалих забезпечують усіма необхідними ліками

фруктами та продуктами, що швидко псуються. Держсанепідслужба рекомендувала міській владі Ізмаїла подовжити карантин принаймні до 28 червня. За фактом масового отруєння порушено кримінальну справу.

З вірусами у водогоні борються з допомогою гіперхлорування — застосовують потрібну дозу хлору, яка спроможна впоратися із заразою.

Кількість людей, що потрапляють до лікарень, щодня зменшується, однак про закінчення епідемії говорити ще зарано.

«Надалі ще буде незначне збільшення захворюваності, так буває під час спалахів із водним чинником передачі, — пояснює головний позаштатний епідеміолог МОЗ України Ірина Колеснікова. — Це так званий епідемічний хвіст, який виникає за рахунок контактно-побутового шляху передачі збудника». Фахівці не радять розраховувати на швидке закінчення спалаху, оскільки від хворих, отже і з навколишнього середовища, виділяється кілька різних збудників. А спекотна погода сприятиме зберіганню вірусів у навколишньому середовищі.

Т. в. о. голови Держсанепідслужби України Святослав Протас, який працює на місці спалаху, зауважив можливість спалаху ще однієї небезпечної інфекції: «Через інкубаційний період, що триває три тижні, можна очікувати підвищення захворюваності на гепатит А. Тому кажемо про локалізацію, але про ліквідацію говорити ще зарано».

«На жаль, проблема водогінно-каналізаційного господарства характерна не лише для Ізмаїла, а й для всієї країни», — резюмував Святослав Протас.

«У нас ще є багато міст, де 10% населення користуються вигрібними ямами і не мають змоги підключитися до централізованої каналізації, — зауважив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман і підкреслив, що необхідно перешкодити повторенню ситуації, подібної до ізмаїльської, в інших містах. — Обставини залишаються тривожними з точки зору того, що будь-які зливи призводять до таких важких наслідків».

Аби не призводили, слід споруджувати нові комунікації. Питання: чийм коштом? Це очільник уряду якраз і

збирається обговорити найближчим часом з фахівцями Мінрегіонбуду та міськими головами. Завданням-мінімум буде, ймовірно, захист наявних водоочисних споруд від підтоплень. Тут, на думку Прем'єра, має вистачити й місцевих ресурсів.

У кожному разі сама масштабна інфекція навіть без загрози холери погано позначиться на туристичній репутації регіону. Втім, головне рекреаційне навантаження в області все-таки припадає на саму Одесу, а вона розташована на чималій відстані — кілометрів із 200 від Ізмаїла. Біда, що трапилася у сусідів, спонукала одеситів насторожитися й пильніше перевірити міське середовище. Результати побоювань не викликають. Вода у водогоні та міських бюветах відповідає санітарним нормам, на усіх міських пляжах дозволено купатися після обмежень.

Захворюваність на гострі кишкові інфекції перебуває на рівні, типовому для сезону. А до Ізмаїла — вже якось іншим разом. Може, до того часу щось вирішать і з тією дорогою, що має пов'язати Придніпров'я з обласним центром.

ПРОШУ СЛОВА!

Я вовком би вигриз сторінку «тавро»

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»



Віднедавна дедалі частіше ловлю себе на думці, що паспорт, який останнім часом через зрозумілі причини доводиться завжди тримати напоготові, для деякого водночас виконує роль квитка чи навіть абонементу до... зоопарку. Точніше до терапіуму, бо яких тільки повзучих братів наших менших мимоволі не згадують перевіряльники, беручи до рук цей документ! А я тоді подумки починаю підвивати вовком. Отим самим, яким враз би вигриз, як свого часу з пафосом намірявся зробити пролетарський поет, триклятий бюрократизм. І найбільше дісталося б сторінці з відміткою про прописку в місті Донецьк, що понад два роки тимчасово окупували проросійські незаконні збройні формування. Йй-бо, цікаво і водночас тріхи лаячно спостерігати за реакцією людей у формі на блокпостах чи інших пунктах пропуску в прифронтовій зоні, коли паспорт потрапляє до їхніх рук. Раз — і плазуни тут як тут! Адже незворушний ще мить тому служивий тепер тримає паспорт із донецькою реєстрацією, немов згаданих класиком їжака та гримучу двометрову змію! Далі більше: складається враження, ніби неборака опинився наодинці з усім отруйним гаддям світу, серед якого і наша місцева степова гадюка, і чужі екзотичні королівська кобра, гюрза, тайпан, тигрова змія, піщана ефа...

Проте слід віддати належне гарту і витримці перевіряльника: він не бурляє подаль за жахом та огидою небезпечний документ. Навпаки — тепер міцно тримає його, як найцінніший трофей, з усіма відповідними наслідками для власника паспорта. А той автоматично (точніше АТОматично) із потенційного відвідувача зоопарку перетворюється на одного із тих чотириногих, на кого туди приходять подивитися. Бо нехай спробує тепер довести, що він не верблюд і не «абізана», тобто спільник отих людиноподібних, які зараз топчуть вулиці давно покинутого ним окупованого Донецька. Свіжий приклад тому — недавній випадок в одному із сіл у так званій сірій зоні Донеччини.

Вже залишаючи цей населений пункт, попрохав водія пригальмувати, бо вирішив сфотографувати знак із назвою села чорним по білому. Цієї миті в протилежному напрямку рухалася невелика колона військової інженерної техніки, тому довелося трохи почекаати, поки вона не зникне з поля зору, бо фіксувати її не мав найменшого наміру. Та моя постать з фотокамерою у узбіччі не залишилася непоміченою: колона зупинилася, і назустріч прибігли озброєні бійці. На звичні у таких ситуаціях запитання на кшталт «Хто? Звідки? Куди? Навіщо?» дав вичерпну відповідь. Пояснив хто, звідки, чому; розповів про номер і, звісно, показав фотоапарат, де не було кадрів із технікою. Хлопці охоче позаглядали в камеру й пересвідчилися. Все? Ні. Попрохали ще якийсь документ — той самий паспорт. І коли дійшла черга до сторінки з пропискою, зрозумів, що знову потрапив у халепу! Де й поділися недавні посмішки військових. На довідку про вимушену реєстрацію ще у 2014-му на території України, посвідчення урядової газети та прес-карту АТО вони тепер майже не звертали уваги. «Донецький паспорт» і фотоапарат швидко вилучили і, порадившись із кимось по телефону, кризь зуби винесли вердикт: «Ідьте за нами!»

Добре, що місце дислокації військових було неподалік, але й там перевірка не закінчилася, бо нам із водієм запропонували проїхати ще «в одне місце, де вам усе розкажуть». Отож у супроводі двох небалакучих автоматників нас справді повезли в оте «одне місце» за добрий десяток кілометрів. Не буду нарікати: нам не надягали кайданки чи мішки на голови, проте ми певний час перебували у тій ситуації, про яку ні в кого язык не повернеться іронічно завважати: «Які люди і без охорони!..» Втім, невдовзі після зустрічі з командиром частини всі непорозуміння щезли, і далі у своїх справах ми поїхали без озброєного конвою. Інцидент вичерпано? На жаль, тільки частково. Тим паче, що наостанок, коли розлучалися з пильними бійцями, один із них спробував пожартувати: «Більше не попадайтеся!» Тобто прозоро попередив: із «донецьким паспортом» сюди справді краще не рипатися.

Не згадував би цей випадок, якби він трапився раз, два чи три. На жаль, із подібними «перевірками» доводиться стикатися майже постійно, бо чи не всі колишні донеччани тепер носять на собі тавро безпосередньо чи побічно причетних до трагічних подій на Донбасі, від яких здригається вся Україна. Щоправда, на те, що ми — українські донеччани — стали найпершими потерпілими від проросійських загарбників міста, чогось дедалі частіше не звертають уваги.

...Я дістаю із кишені чи нетрів сумки свій «тризубастий» для чергової перевірки. Подумки зіщулююся у передчутті відповідної реакції і здебільшого мовчу. Хоча все моє ество кричить: «Читайте, перевіряйте і довіряйте — я громадянин України!»

Омбудсмени домовилися про співпрацю

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ПРАВА ЛЮДИНИ. Засуджених судом Російської Федерації українців Олега Сенцова, Миколу Карлюка й Станіслава Клича на прохання Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Валерії Лутковської відвідає новопризначений омбудсмен Російської Федерації Тетяна Москалькова особисто або, за її дорученням, регіональні представники омбудсмена РФ. Про це розповіла «Урядовому кур'єру» Валерія Лутковська за підсумками своєї зустрічі з російською колегою. «Омбудсмен РФ мені пообіцяла, що вона готова дізнатися подробиці й узяти під особистий контроль розслідування застосованих до них катувань, про які вони заявляли», — зауважила Валерія Лутковська.

За її словами, на цій зустрічі вдалося домовитися про захист прав людини незалежно від політичних поглядів, геополітичних проблем і кордонів. «У 2013 році було укладено меморандум про співпрацю між двома омбудсменами — України і Російської Федерації. Ми домовилися, що цей меморандум має бути актуалізо-

ваний, узгоджений із сучасним розвитком подій в наших державах», — зазначила Валерія Лутковська.

Також під час зустрічі омбудсмени двох держав обговорили питання переміщення осіб, які перебували в установах пенітенціарної системи на території АР Крим станом на березень 2014 року, на територію, підконтрольну Україні. «Ці люди відбувають покарання відповідно до українського законодавства, вони громадяни України і мають право на відбукання покарання на території, де збереглися соціальні зв'язки цих осіб. У мене 40 звернень про переміщення від засуджених та членів їхніх сімей, відповідні звернення є й у російського омбудсмена. Ці засуджені застосованих до них катувань, про які вони заявляли», — зауважила Валерія Лутковська.

Вона розповіла про проблему, про яку захисники прав людини давно говорять на міжнародному рівні. А саме про те, що Російська Федерація ухвалила спеціальне законодавство щодо тих громадян України, які проживали на території АР Крим. Ішлося про автоматичне набуття грома-

дянства РФ жителями півострова, а тим, хто бажав залишитися громадянином України, надали досить короткий проміжок часу, коли вони мали особисто з'явитися у відповідні установи і написати заяву про відмову від автоматичного прийняття громадянства РФ. Ті, хто перебував у місцях несвободи, цього зробити не могли, і їм без їхньої згоди надали російське громадянство. А потім тих, хто перебуває в ув'язненні, почали відправляти для відбування покарання в інші, віддалені райони РФ.

«Згідно з українським законодавством, людина має право відбувати покарання або недалеко від місця, де вона проживала до моменту скоєння злочину, або від місця проживання її родичів. У Росії немає такого законодавства, і коли таких засуджених українців відправляють у далекі регіони РФ, родичі не можуть приїхати на побачення, зробити передачу тощо». За словами українського омбудсмена, нині досягнуто домовленості щодо переміщення 18 ув'язнених, і робота щодо решти заявників триває.

«Ми домовилися, що зустрінемось найближчим часом

для підписання вже меморандуму про реалізацію конкретного механізму цього переміщення. Це питання омбудсмен РФ має узгодити з відповідними правоохоронними органами РФ. В Україні вже готові до реалізації цієї домовленості. Адже ту домовленість, про яку йдеться, було опрацьовано в Мін'юсті й Генпрокуратурі України ще коли я пропонувала її попередньому омбудсмену РФ. Зараз слово за омбудсменом РФ. Наша зустріч показала, що вона готова дати друге дихання процесу переміщення. У моїх планах ще багато питань, пов'язаних із проблемами на території АР Крим. Адже є сигнали про порушення прав і українців, і кримських татар, великі питання викликає діяльність так званої кримської самооборони, яка, за моїми даними, нині має вигляд найбільшого порушника прав людини на території АР Крим. Утім, пані Москалькова після візиту до Криму минулого місяця вже порушувала питання щодо незаконної діяльності «кримської самооборони». Є сподівання на подальшу співпрацю».

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування пенсій

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:
1. Підпункт 164.2.19 пункту 164.2 статті 164 викласти в такій редакції:
«164.2.19. суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного довічного грошового утримання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, якщо їх розмір перевищує десять розмірів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у розрахунку на місяць), встановленого на 1 січня звітного податкового року, — у частині такого перевищення, а також пенсій з іноземних джерел, якщо згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії підлягають оподаткуванню чи не оподатковуються в країні їх виплати.
Положення цього підпункту не застосовується до пенсій, призначених учасникам бойових дій, інвалідам війни та особам, на яких поширюється чинність статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».
2. У пункті 167.4 статті 167 цифри «15» замінити цифрами «18».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом: — привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; — забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
2 червня 2016 року
№ 1411-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 1 червня 2016 р. № 436-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2016 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2016 рік у державному бюджеті, перерозподіл видатків шляхом:
зменшення обсягу видатків за програмою 2304020 «Проведення лабораторних досліджень у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення і вжиття спеціальних заходів на локалізацію та ліквідацію спалахів та епідемій» на суму 1 156 121,8 тис. гривень (з них за загальним фондом — 912 933,1 тис. гривень, видатки споживання — 912 750,5 тис. гривень, на оплату праці — 689 526 тис. гривень, комунальних послуг та енергоносіїв — 50 193,4 тис. гривень, видатки розвитку — 182,6 тис. гривень; за спеціальним фондом — 243 188,7 тис. гривень, видатки споживання — 237 008,7 тис. гривень, на оплату праці — 64 185,4 тис. гривень, комунальних послуг та енергоносіїв — 40 950 тис. гривень, видатки розвитку — 6 180 тис. гривень);
встановлення видатків на відповідну суму для забезпечення здійснення функцій у сфері епідеміологічного нагляду (спостереження) та здійснення заходів щодо завершення реорганізації Державної санітарно-епідеміологічної служби.
2. Забезпечити:
Міністерству охорони здоров'я — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого цим розпорядженням, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;
Міністерству фінансів — після зазначеного погодження відкриття нової бюджетної програми та внесення відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Президент України

ЗВІЛЬНИВ:
ШІМГЕЛЯ Віктора Борисовича — з посади голови Вінницької районної державної адміністрації Вінницької області;
КОРОЛЬЧУКА Ігоря Адамовича — з посади голови Шацької районної державної адміністрації Волинської області;
НАГУРНОГО Олександра Олександровича — з посади голови Полонської районної державної адміністрації Хмельницької області;
ВАКУЛЕНКА Василя Олександровича — з посади голови Глобинської районної державної адміністрації Полтавської області згідно з поданою ним заявою;
БІЛЕЦЬКОГО Олександра Володимировича — з посади голови Фастівської районної державної адміністрації Київської області згідно з поданою ним заявою;
Відповідно до частини десятої статті 118 Конституції України прийняти відставку голови Роздільнянської районної державної адміністрації Одеської області КАРПЕНКА Андрія Аркадійовича.

СПІВЧУТТЯ

Із почуттям глибокої скорботи бізнес-спільнота України сприйняла звістку про смерть активного громадського та політичного діяча, колишнього голови Івано-Франківської ОДА та почесного консула Угорщини - **ВИШВАНЮКА Михайла Васильовича**.
Він назавжди залишиться в нашій пам'яті як людина, котра дбала про розвиток свого краю та держави. Висловлюємо щире співчуття його рідним та близьким.

Колеги та друзі з УСПП

Урок майбутнього: не зазубрювати, а мислити

Інна КОВАЛІВ,
«Урядовий кур'єр»

Чи знаєте, що ведмеді...
Вміють саджати дерева? Маячня, скажете? Анітрохи! У шкільному підручнику з математики за 2 клас умова задачі переко-нує: «Ведмедик посадив першого дня 4 дерева, а другого — ще 6». Звісно, другокласник повинен полічити, скільки всього рослин посадила тварина. А ще у семирічному віці треба роз-зуміти, як перемножують су-вої тканин, заміщують будівельну суміш, що робити з центнерами пшениці тощо. Такі задачі, відірвані від життя, чи не щодня доводиться розв'язувати украї-нським школярам з 1 класу.

Шкільні програми досі перевантажені термінами, визначеннями, не зрозумілими маленьким школярам. А ще цілим вомом зайвої ін-формації, неточностей, по-вторів. Щоб нарешті поліп-шити ситуацію, у Міністер-стві освіти і науки вирішили змінити шкільні програми з усіх предметів й під час літ-ніх канікул винесли їх на розсуд громадськості. Батьки й учителі наймен-ших учнів поділилися з «УК», що саме потрібно першочергово змінити.

Думка — за шаблоном

Учням, які ледь визи-рають із-за портфелів, дово-диться скніти над неціка-вими завданнями, гортати куцо проілюстровані під-ручники.

Почнемо з математики. Вчитель початкових класів Верховинської школи, що на Івано-Франківщині, Ок-сана Стефюк детально ана-лізує програму 2 класу — її вихованці саме перейшли до третього. Тут найчас-тіше дискусію викликає питання, чи потрібно у 2 класі вивчати лічбу до ста.

«Раніше ми лічили до 20, і цього було достатньо, тому що в семирічних дітей роз-винене наочне мислення — вони розуміють те, що ба-чать, — пояснює пані Ок-сана. — А щоб додавати-віднімати у межах ста, їм потрібно абстрагуватися. Тож бачу, що учні важко це сприймають. Можливо, до-речно лічити десятками — це дається легше, можна пояснити навіть на паль-цях».

Шокує другокласників і таблицка множення. У про-грамі сказано, що до п'яти треба вивчити, а в межах дев'яти застосовувати. «А потім дають контрольні, де потрібно виконати зав-дання з кожної таблиці. Тож матеріал суперечить тим вимогам, які потім вис-тавляють. Це нелогічно!» — переконана вчителька. Вона додає, що програма для 2 класу перевантажена. Далеко не всім вдається лі-чити усно, тож доречно до-зволити робити це пись-мово: дитина повинна мати

вибір, як їй легше впора-тися із завданням. Нато-мість забороняючи, не даємо цього вибору.

Окрема тема — некорек-тні умови математичних задач. «У суботу тато і син обрізали 4 дерева, а в не-ділю — по три дерева ко-жен, — цитує підручник Оксана Стефюк. — Діти були щиро здивовані, мо-вляв, ми ж християни і в не-ділю не працюємо, тож до-велось пояснювати, чому тато із сином пішли у не-ділю працювати». Також учням важко збагнути за-дачі про роботу комбайнів або, скажімо, розрізнити ярок і ягнят, яких випа-сають вівчарі. Прикладів можна наводити багато.

Чому українські школярі змушені досі розв'язувати задачі, відірвані від життя? «У Німеччині у школі да-ють учням практичні за-дачі про те і з чим дитина стикається щодня у по-

ліпше, проте не потрібно давати стільки термінів, краще прописати деякі теми й додати ілюстрацій — ось і все.

Не в захваті вчителі й батьки, а понад те учні від завдань у підручнику за 3 клас «Я у світі». «Тут ди-тина повинна вже захис-тити цілий проект, дібрати до нього фотографії або репродукції, оформити ре-зультати (текст повідом-лення, газета, альбом), під-готувати і провести захист проекту», — ділиться Ольга Романівна.

Чи легко читати без зубів?

Чи потрібно йти до школи, вміючи читати? Оксана Сте-фюк запевняє, що вчить уч-нів «з нуля». У «Літератур-ному читанні» спершу по-дано складні уривки текстів, а лише далі — вірші, які чи-

У Міністерстві освіти і науки вирішили змінити шкільні програми й під час літніх канікул винесли їх на розсуд громадськості.

всякденному житті: поїз-дку в автобусі, похід до кі-нотеатру чи зоопарку, від-відування лікаря тощо, — розповідає українка, яка мешкає в Німеччині, мама чотирьох дітей Світлана Шульц. — Тому дітям легше зрозуміти і засвоїти такий матеріал, це дає їм ще й практичні навички: як правильно заплатити за проїзд, придбати квиток, скільки продуктів купити в супермаркеті».

Тінь дерева помножить на зріст

Та чи не найбільше учні, а особливо їхні батьки потер-пають від природознавства. «Уже з першої теми в під-ручнику подано море нової інформації — від розповіді про нашу планету й пер-шого космонавта до таких понять, як вісь Землі, доба, горизонт, глобус, сторони горизонту, навіть якими скороченнями вони позна-чаються (пн, пд), — розпо-відає мама учениці Ольга Романівна. — Далі дитина вивчає гномон і має вико-нати цілу практичну роботу з... плануванням регуляр-них спостережень: «Вста-нови жердину заввишки 1 м та вимірною довжину тіні в різний час доби».

Вчителька Оксана Сте-фюк звертає увагу ще на одне цікаве завдання: «По-проси дорослого помножити довжину тіні дерева на зна-чення твого зросту і розді-лити отриманий результат на довжину твоєї тіні. Якщо ти мірвав тінь, стоячи у взутті, додай до зросту 2 см підборів», — пише підруч-ник. Якщо порівнювати з попереднім матеріалом, цей все одно діти сприймають

легше. «Доречніше було б чергувати нескладні цікаві тексти з віршами, — радить учителька. — Загалом матеріал підбрано сла-бенький, хотілося викорис-товувати сучасніші твори, адже бібліотечний фонд ку-ций, то чому б у підручнику не подати уривки сучасних авторів? Є ж цікава дитяча література, приміром твор-чість улюбленого Всеволода Нестайка».

Особливо всіх учасників навчального процесу турбує читання на час. «Переко-нана: така догма призводить до того, що дитина зазнає стресу, — ділиться Оксана Ярославівна. — Адже саме в цьому віці в дітей випадають передні зуби. Учитель і так знає, як читає кожен його учень. Навіщо муштрувати дітей, не зрозуміло. А на час читати треба швидко, ще й долаючи фізичний диском-форт — учні нервують».

Нюансів вистачає й під час вивчення «Рідної мови». Виявляється, це вже потім дивуються, чому старшо-класники безграмотно пи-шуть твори. Вчителі переко-нані, що причини слід шу-

кати в початковій школі, ос-кільки дитину змалечку ставлять у традиційні рамки написання творчих робіт. «Скажімо, в Америці мо-лодші учні пишуть творчі висловлювання, незва-жаючи на правопис, адже вчителеві важливі не розді-лові знаки, а власна думка учня, — розповідає Оксана Стефюк. — У нас коли ди-тина сідає вдома чи в школі писати твір, одразу ком-плексує, щоб дотримуватися певної шаблонної структури, не зробити по-марок, правильно розста-вити коми. За кордоном да-ють дитині більшу свободу висловлювання і лише зго-дом вчать дотримуватися правопису».

Генерувати власні ідеї

Проблема ще й у тому, що в українських школах на-вчальну програму складе-но так, що дітям дають готові знання, натомість не вчать їх мислити логічно, генерувати власні ідеї й потім засто-совувати їх у житті. Тому в Мі-ністерстві освіти і науки ви-рішили не просто розванта-жити шкільні програми, а кардинально змінити їх, за-провадити компетентнісний підхід у навчання. Наймас-штабнішим проектом стане розроблення концепції нової української школи. Вона пе-редбачатиме нові стандарти, програми, підручники, під-ходи до підготовки вчителів.

Але щось змінювати по-трібно вже тепер. Тож МОН разом з освітянською плат-формою EdEra започатку-вало публічне обговорення навчальних програм. Так ос-вітяни прагнуть перевирити програми на наявність поми-лок, повторів, невідповіднос-тей та неузгодженостей. А ще хочуть «розвантажити програми від зайвої друго-рядної інформації, зробити їх зрозумілими».

Долучитися до обгово-рення й зробити внесок у за-міну шкільних програм мо-жуть небайдужі вчителі, ос-вітяни, експерти, які готові поділитися власним досві-дом заради поліпшення ос-віти наших дітей. Треба лише зареєструватися на освітянській платформі, проаналізувати програму з певного предмета й кон-структивно викласти заува-ження і побажання, спираю-чись на власний досвід.

Насамкінець. Вочевидь, успіх запровадження нового змісту освіти, оновлених навчальних програм прямо залежа-тиме від учителя, його якісної підготовки у педагогічному виші. Тож профільне відомство відповідно створюватиме й нову кон-цепцію педагогічної освіти, щоб учителі відповідали осучасне-ним вимогам нової школи. А поки що педагоги просять дати їм більше свободи в роботі — звільнити від докучливих догм.

«Нас ставлять у такі рамки, коли вчитель не може відступити від програми, щоб урахувати індивідуальні особливості дитини, — пояснює пані Оксана. — Наприклад, щоб провести цікавий інтегрований урок, потрібно узгодити з дирекцією школи й ок-ремих наказом внести зміни в розклад. На жаль, для багатьох педагогів на цих формальних перепонах уся творчість й закін-чується». Потребують доопрацювання й вимоги оцінювання уч-нів: якщо раніше в 1 класі можна було використовувати пози-тивну символіку (смайлики, квіточки), тепер учитель має напи-сати не зрозуміле дитині «перевірено».

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

На межі смерті

ЧОРНА ДАТА. Через 70 років згадуємо штучно створений масовий голод українського селянства у 1946—1947 роках, який забрав понад мільйон життів

У Національному музеї «Меморіал жертв Голодомору» відкрилася виставка «Голодомор 1946-1947 років: документи і факти», присвячена трагічній даті в історії України. Після її презентації відбувся «круглий стіл» за участі провідних науковців академічних інститутів, музейників та архівістів, яких об'єднує дослідження історії голодоморів в Україні. «Урядовий кур'єр» поцікавився останніми висновками науковців, записами спогадів про ті події, напрацюваннями співробітників музеїв та архівів, виданнями з цієї тематики.

Випробування для переможців

У Другій світовій війні українці зазнали величезних людських втрат: 8—10 мільйонів життів, з яких понад 5 мільйонів — цивільні. Було зруйновано й знищено понад 700 міст і містечок та 28 тисяч сіл. Проїшовши через жахи війни та виживши серед окупантів, українці сподівалися на краще життя. Однак опинилися перед новими випробуваннями.

На визволеній від нацистських окупантів території України панувала розруха. Мільйони людей залишилися без даху над головою, тулилися у землянках. Промислові підприємства були знищені або вивезені на Урал та у Сибір. В українських селах майже не залишилося великої рогатої худоби, коней, сільськогосподарської техніки. Колгоспи й сільгоспвиробництва відбудовували повільно через брак ресурсів, зокрема й людських. Внаслідок цього різко скоротилися посівні площі.

У селі здебільшого залишалися жінки з дітьми, чоловіків було мало. Саме на них і розраховані були плани на 1946 рік з вирощування і здачі зерна в обсягах 340 мільйонів пудів, які згодом збільшили до майже 363 мільйонів. На початку 1946-го в постанові Ради Народних комісарів і ЦК КП(б)У йшлося про вживання рішучих заходів задля посилення хлібоздачі колгоспами і радгоспами відповідно до державних зобов'язань. І забезпечували це методами 1930-х років з використанням карально-репресивної системи. Хліб масово вилучали, зерно вивозили до державних сховищ. Українське село поставили на межу смерті.

Створення величезних зернових запасів пояснювали необхідністю зміцнення обороноздатності країни. Викачку хліба й інших продуктів харчування з України мотивували потребами армії й інших регіонів Радянського Союзу. Станом на 1 лютого 1947 року в держрезерві СРСР зберігалось 10 мільйонів тон хліба. І це тоді, коли люди в селі не бачили хліба: його просто не було з чого пекти.

Восени 1946-го в Україні спостерігалася надзвичайно важка ситуація з продовольством. На вимогу кремлівської верхівки ЦК Компартії



У музеї зовсім інакше усвідомлюєш ціну зерна і хліба, які за часів масового голоду ставали порятунком від смерті

й уряду УРСР 30 вересня 1946 року ухвалили постанову, якою майже на 4 мільйони скоротили кількість осіб, яким постачали продовольчі пайки за картками, зокрема в сільській місцевості — на 2 мільйони 892 тисячі. Зменшили й норми забезпечення хлібних карток. Таким чином голод набув масового характеру.

Колгоспне безправ'я

Селяни поверталися в колгоспи під примусом. Колгоспники не мали жодних прав, були змушені працювати без вихідних за «трудодні» — мізерну платню, що не забезпечувала мінімального рівня виживання. І селяни стали заручниками такої системи, адже, не маючи паспортів, вони навіть не могли виїхати за межі села.

Обсяги виконаної роботи вимірювали «трудоднями», найнижче оплачували ручну працю жінок у полі. Зазвичай їм доводилося працювати від світанку до пізнього вечора по кілька днів, аби заробити один «трудодень». При цьому в різних регіонах і колгоспах одного району його оцінювали не однаково: це залежало від отриманого врожаю. Колгоспникам платили двічі на рік: у серпні-вересні після збору врожаю видавали аванс — 15% нарахованого, а наприкінці року після того, як колгосп сплачував усі податки, робили остаточний розрахунок. Грошима оплачували тільки незначну частину. За невиконання будь-яких приписів карали штрафами, примусовими роботами або засланням.

Перші тижні хлібозаготівель 1946-го фактично спустошили колгоспні комори. Вилучення збіжжя, засипаного в насінневі, страхові та інші колгоспні фонди, не допомогло виконати план через брак зерна. Почали забирати зерно, вирощене на присадибних ділянках. Колгоспи припинили оплату селянам «трудоднів».

Компартійно-радянський апарат в Україні, побоюючись відповідальності за не-

виконання хлібозаготівельного плану, намагався добитися його зниження. Однак сталінський ЦК у постанові від 8 жовтня 1946 року наказав «забезпечити здачу державі продовольчих культур за планом». Звіти за кожні п'ять днів подавали особисто Сталіну. Як і у 1932—1933 роках на перших ролях виступали партійні й комсомольські «активісти». Ними керували наділені правами оформляти матеріали до суду озброєні й одягнені у спеціальну форму працівники системи держзаготівель, штат яких в Україні зріс із 5 тисяч у 1945 році до 11,5 тисячі одиниць.

Зі звинуваченнями у незадовільному керівництві й саботажі обкоми та райкоми КП(б)У лише за 1946 рік притягнули до партійної й судової відповідальності 6029 осіб.

Допомога була, але...

У голодні повоєнні роки УРСР підтримувала ООН. У Києві працювала місія допомоги на чолі з полковником Мак-Даффі. Перший корабель прибув до Одеси в листопаді 1945-го. За два роки 211 суден завезли в Україну товарів на суму 189,3 мільйона доларів США. Це були продукти харчування, промислові товари, устаткування. Однак їх розподіляли не на користь українського селянства. Керівництво СРСР приховувало від світу факт масового голоду, а персонал місії обмежували у пересуванні.

Українські селяни намагалися роздобути продукти харчування поза територією масового голодування. Однак за межі України їх не випускали. Останньою надією на порятунок від голодної смерті для них були західні області України, де колгоспну систему тільки впроваджували і ситуація з продовольством складалася не такою катастрофічною. Важливий чинник гальмування темпів колективізації у тих краях — боротьба УПА проти радянського режиму.

Дехто із приїжджих із голодуючих регіонів УРСР

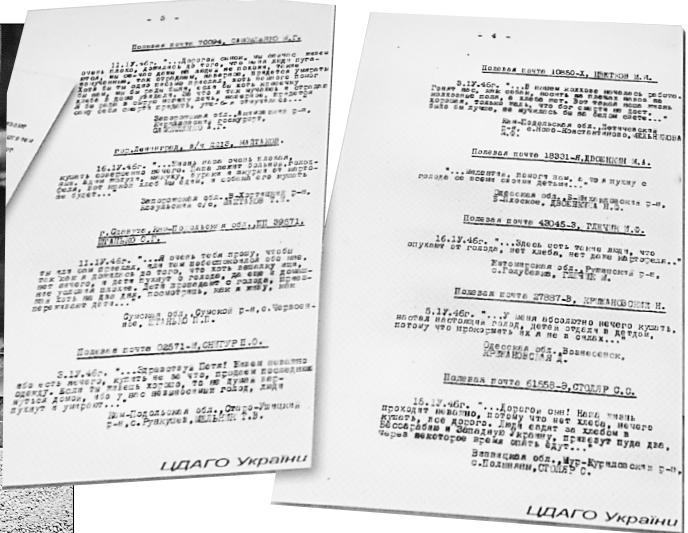
тимчасово наймався на роботу за харчі, деякі залишалися назавсім, але більшість поверталася назад, вимінявши останні цінні речі на хліб та інші продукти. Відозви від УПА закликали селян допомагати голодуючим. У 1947 році шлях на Західну Україну також перекрили.

Рабство залишилося

Навесні 1947 року партійні організації почали піднімати спустошені голодом українські села на посівну. Упевнившись, що в колгоспних коморах насіння немає, центр вирішив надати «допомогу» посівним матеріалом. Це була позика, за яку селяни мали розрахуватися десятиною з кожних 100 центнерів майбутнього врожаю. Для заохочення до праці колгоспникам почали привозити на польові стани гарячу їжу. Мережу виїзних їдалень з одноразовим гарячим харчуванням розгорнули в березні для 800 тисяч осіб, з квітня 1947 року — для одного мільйона. Однак цим селянам та їхнім дітям це вже не допомогло...

Тривале недоїдання, а навесні 1947-го — суцільне голодування призвело до масових захворювань на дистрофію. Особливо страждали діти й літні люди. У червні 1947 року в УРСР налічувалося понад 1 мільйон 154 тисячі хворих на дистрофію, з них 77% — сільські жителі. Більшість не вижила...

Масовий голод 1946—1947 років став результатом злочинної діяльності комуністичного режиму. В умовах повоєнної розрухи та сильною посухи радянська влада, використовуючи досвід організації Голодомору 1932—1933 років, викачала з українського села майже все збіжжя та овочі, неймовірну кількість продуктів тваринництва й вивезла за межі України. Через суворий адміністративний тиск і репресії українські селяни стали заручниками і жертвами колгоспної системи, в основі якої лежав принцип рабства.



СПОГАДИ ОЧЕВИДЦІВ

Нещодавно вийшло друком і оприлюднене на сайті Національного музею історії України у Другій світовій війні видання «1946—1947 роки. Голод в Україні. Збірник спогадів». Це результат пошукової роботи музейників та учасників конкурсу «Життя після перемоги», на який 46 осіб із семи областей України надіслали свої дуже емоційні спогади про жакливі події повоєнного часу. Ці спогади, а також напрацювання краєзнавця-мецената з Київщини Михайла Гича, які він робив кілька років, й увійшли до книжки, яку й друкував власним коштом.

Часто варили та їли головки соняшника

«Моя мати Євдокія Семенівна Несторенко розповідала, що по війні й трохи згодом, особливо взимку 1947 року, вона з іншими родичками шукала на городі померзлу картоплю. Ту картоплю варили та їли всією родиною. Вона була такою солодкою на смак! Як же втомлювалися, шукаючи ту картоплю та іншу городину. Саме тоді і я їм допомагала. Бувало, що й нічого не знаходили. Часто варили та їли головки соняшника. Волокно в них місцеві й досі називають «вата». Так от цю «вату» варили, товкли й робили як картопляне пюре. Слава Богу, що сучасні діти, сподіваюсь, такого ніколи не скуштують...» (Раїса Захарова, 1941 р. н., смт Володарка Київської області. Записала Дар'я Захарова, м. Київ).

Хліба тоді не бачили

«У кого був батько, то під час голоду 1946—1947 рр. не так голодували. З 11 років доводилося працювати в лісництві, бо там давали пайки. Постійно викликали в школу матір, вимагали, щоб я далі навчалася. А як же я ходитиму до школи, коли немає чого ні їсти, ні надягнути? Платили там 50 карбованців на місяць. Землі в посадці давали скільки захочеш. Ми там насадили картоплі, квасолі. Було, здеремо на жорні відро кукурудзи на крупи, жита трохи змелемо і варимо кашу, а з житнього борошна затираємо затірку. Хліба тоді й не бачили, бо не було його з чого пекти. Хоч як важко нам було без батька, усе-таки держали корівку. Вона нас дуже виручала. Правда, треба було здавати молоко державі — 280 літрів на рік. Нікого не цікавило, що кілька місяців корівка не доїлася перед отеленням. Коли корова не доїлася, дозволяли здавати масло і козийий лій. Щоб виконати квартальний план здачі молока, мати в Чигирині на базарі купляла масло й лій і відносила його на чигиринський молокозавод». (Любов Кубрак, 1934 р. н., с. Суботів Черкаської області. Записала Надія Кукса, Національний історико-культурний заповідник «Чигирин»).

Цінні речі обмінювали на жменю зерна

«У 1946 році я вийшла заміж, але спокійного сімейного життя годі було чекати. У магазинах зникли продукти першої необхідності, не було чим годувати родини. Люди продавали на базарі або обмінювали цінні речі на жменю зерна або на хлібину. Ширилися чутки, що в Західній Україні трохи краще було з продуктами, тому разом із чоловіком поїхала на заробітки до Тернополя. У потягах місць не було, тому довелося на ходу стрибати в товарняки, у яких везли вугілля, щебень або ліс. Міліція знімала залізники гачками з причепів і штрафувала, потім повертала додому. Нам пощастило — ми дісталися Тернополя. Тут можна було придбати на базарі зерно або хліб, різні крупи, щоб прогудувати сім'ю. Так нам вдалося врятуватися від голоду». (Марія Нестерова, 1929 р. н., с. Хоцьки Київської області. Записав Руслан Яковенко, м. Переяслав-Хмельницький).

За матеріалами збірника спогадів «1946—1947. Голод в Україні», який видав Національний музей історії України у Другій світовій війні

МЕДИЦИНА

ProZorro
зберегла лікарням
мільйони гривеньНаталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

ЗАКУПІВЛІ. Дніпропетровська облдержадміністрація однією з перших у країні перевела свої структурні підрозділи на електронні закупівлі. На ProZorro перейшли всі 63 медичні заклади Дніпропетровщини обласного підпорядкування. Вони провели майже дві тисячі закупівель в електронній системі, заощадивши завдяки цьому майже 10 мільйонів гривень.

«Система ProZorro — сучасний інструмент для всіх, хто прагне працювати чесно. Вона містить корупційну складову та економить кошти. Лікарні Дніпропетровщини у цьому вже переконалися. Заощаджені гроші підуть на додаткові закупівлі медичного приладдя», — зазначив голова Дніпропетровської облдержадміністрації Валентин Резніченко.

У кожному з електронних торгів брали участь по 3—4 претенденти, з яких лікарні обрали найпривабливіші пропозиції. Так закупили медикаменти, продуктів харчування, пально-мастильних матеріалів на суму майже 57 мільйонів гривень.

Найактивніше електронні закупівлі проводили наркологічний диспансер, обласна лікарня ім. І. Мечникова, кардіоцентр, перинатальний центр, гейківська психоневрологічна лікарня, дитяча лікарня, госпіталь для інвалідів та ветеранів, а також нікопольський тубдиспансер.

Щоб ці торги відбувалися прозоро, в області діє система моніторингу електронних закупівель. Тож не випадково Дніпропетровська ОДА посідає друге місце в країні за кількістю успішно завершених лотів, випередивши зокрема Міністерство інфраструктури.

На Запоріжжі
відкрили
гемодіалізний
центрЄвген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

ЯКІСНО. У Токмацькому районі Запорізької області на базі відділення анестезіології місцевої райлікарні відкрили гемодіалізний центр із ліжками інтенсивної терапії. Ініціювали таке рішення наприкінці березня цього року. Реконструкцію та поточний ремонт приміщень провели робітники господарської служби лікарні за позабюджетні кошти. У новому центрі встановлено сучасне якісне японське обладнання та швейцарську водоочисну систему.

Як повідомив головний лікар Токмацької центральної районної лікарні Василь Марусенко, навчання фахівців для нового центру проводили на базі лабораторії хронічного гемодіалізу, центру трансплантації та хронічного гемодіалізу Запорізької обласної клінічної лікарні. Підготовлено трьох лікарів, двох молодших медичних спеціалістів, одного техніку.

Видатки на виплату заробітної плати, оплати комунальних послуг та медикаментів (річний фонд у межах 350 тисяч гривень) здійснюватимуть за рахунок Токмацького міського бюджету, а видатки на придбання витратних матеріалів (у межах 2 мільйонів гривень) — за рахунок медичної субвенції на обслуговування хворих із хронічною нирковою недостатністю.

Цей проект розв'язує багато проблем діалізників Токмака та сусідніх районів. Адже тепер хворим не доведеться тричі на тиждень їздити до обласного центру для шестигodinної процедури очищення крові.

— Такі центри найближчим часом обласна влада планує відкрити в Бердянську, Мелітополі, Енергодарі чи Дніпрорудному, — коментує голова Запорізької облдержадміністрації Костянтин Бриль. — Окремо хочу подякувати представникам фірми, що встановила високоякісне нове обладнання, тим, хто створював це відділення. Найближчим часом тут має з'явитися кімната для відпочинку пацієнтів. Також планують збільшення кількості ліжок та апаратів для гемодіалізу.

Знеболювальне для сірої зони
ДОПОМОГА. Мобільні групи «Лікарів світу»
добираються у найвіддаленіші села ЛуганщиниОлена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Розірвані антитерористичною операцією зв'язки позначилися й на системі надання медичної допомоги в Луганській області. Багато сіл та селищ опинилися за кілька кілометрів від лінії фронту, зате на великій відстані від лікарень. Тож тут із нетерпінням чекають на білий мікроавтобус з емблемою MDM. Сьогодні його з раннього ранку чекають у гірницькому селищі Тошківка-1. Поголос уже поширив повідомлення про те, що лікарі з міжнародної організації надають всебічну допомогу, тож до Тошківки їдуть жителі принаймні шести навколишніх сіл. Одна з мобільних бригад «Лікарів світу» регулярно приїздить до Мирної Долини, а також до Врубівки, Новоіванівки, Оріхового та Підлісного. І так по колу. Їхнім жителям, на жаль, допомогти більше ніде шукати.

Таблетки
про запас

«А що робити? — каже Марія Саєнко, яка в день приїзду мобільної групи «Лікарів світу» першою потрапила на прийом. — До війни ми їздили до лікарів у Первомайськ. Тепер це місто за лінією фронту. А в мене цукровий діабет. Куди йти по допомогу? Їхати в Лисичанськ? Це дорого й складно. Автобус переповнений, їде довго: дорогою — два блокпости. Та й лікуватися тепер не кожному по кишені. Мій препарат коштує 160 гривень. У чоловіка теж діабет. Тобто щомісяця треба дві упаковки. Тож у родині дуже багато грошей їде на медикаменти. А ми пенсіонери. Дуже добре, що іноземні лікарі приїжджають сюди та ще й ліки видають безкоштовно. Вони такі уважні. Усе розпитають, вислухають, порадять».

Марія Іванівна йде додому, а місце в черзі займає жінка, яка приїхала на скутері аж із села Світличне — того самого, що буквально за лічені кілометри від Сокольників та Кримського, де й нині чи не щодня обстрілюють. У вузькому коридорі оздоровчого пункту шахти «Тошківська», де волонтери та медичний персонал MDM ведуть прийом, люди хвилюються: чи всіх встигнуть прийняти? Запрошуючи чергового пацієнта, лікар заспокоює: прийом триватиме до останнього хворого. Пізніше дізнаюся, що мобільна бригада щодня обслуговує майже 50 осіб.

Люди заспокоюються. Розмова переходить на повсякденні проблеми.

«Зайшла до аптеки в Тошківці — навіть шприців немає», — скаржиться жінка з паличкою.

А в Чехіровому (так місцеві називають своє селище, щоб не плутати із Тошківкою) аптеки немає зовсім. Тож якби не «Лікарів світу»,



До Тошківки «Лікарів світу» приїхали в усеозброєнні

кожному, хто захворів, довелося б вирушати по медичні препарати до Лисичанська. І накупити таблеток «про запас від живота, голови і тиску». На біль у спині, суглобах, серці та голові скаржаться майже всі, хто прийшов на прийом.

Як приходить
біль

Літня пацієнтка, яка привела ще й свою 90-річну маму, каже, що в неї «болить просто все, кожна клітина тіла». А почалося це після обстрілів, коли над будинками та й просто над головами тих, хто тікав із квартири в підвал, літали не лише міни, а й снаряди «Градів».

«Спускаюся в підвал, а там банки з консервацією, — згадує жінка. — Подивлюсь на них і думаю: зараз від дотонації вони на мене впадуть. І знову біжу на вулицю. А там свищить та гуде! Мамо рідна... У мене тепер від кожного гучного звуку все здригається. У під'їзді хтось дверима грюкне — і вже підхоплюєшся бігти в підвал Рефлекс».

Коли ці спогади перестануть так боляче ранили? Фахівці стверджують, що відчуття такого болю може бути пов'язано з високим рівнем стресу, шоком, який люди пережили. Тобто мають психогенний характер.

До того ж у Тошківці-1, або, по-місцевому Чехіровому, багато самотніх людей похилого віку, діти яких поїхали якнайдалі від війни чи на заробітки і навряд чи колись повернуться до рідного селища. А від кого тоді чекати допомоги?

Тепер ось з'явилася надія. Лише треба дожити до чергового прийому в «Лікарів світу».

...Новенькі, тобто пацієнти, що потрапили на прийом уперше, виходячи з кабінету, розгублено усміхаються. У руках — пакунки з пігулками. Когось медсестра веде до сусіднього кабінету

— там портативний кардіограф. Кардіограму роблять на місці. Комусь призначили УЗД в Лисичанську й оплатили проїзд до міської лікарні та прийом тамтешнього фахівця. Діабетиків зі стажем подарували глюкометр. Чи була в області до війни така медицина? Питання риторичне.

Милосердя
не потребує
перекладу

Наша розмова з польовим керівником організації MDM у Северодонецьку Марін Гобі почалася із запитання про те, як «Лікарів світу» обирали селища Попаснянського та Сватівського районів Луганської області для обслуговування мобільними групами.

— Наша організація передовсім оцінює ситуацію. Спочатку подаємо запит до Міністерства охорони здоров'я, щоб виявити потреби, які вони висловлюють. Після цього зустрічаємось з головними лікарями районних центрів первинної медико-санітарної допомоги та з людьми, відповідальними за амбулаторії, щоб виявити, яким пунктам бракує медсестер і лікарів. Також з'ясовуємо кількість населення, — пояснює пані Марін Гобі. — Тут був запит на програму невідкладних дій та отримані дані щодо внутрішньо переміщених людей.

На основі такої інформації визначаємось з подальшою діяльністю і координуємо її з місцевою владою. У цьому регіоні є й інші міжнародні організації. Ми з ними підтримуємо зв'язки, щоб пересвідчитися, що не перетинаємось.

Наші мобільні бригади надають первинну медичну допомогу, зокрема консультації із психічного здоров'я. У кожній команді є лікар, медсестра, акушерка та психолог. Тільки за чоти-

ри місяці 2016 року в Луганській області консультації наших мобільних бригад отримали 7827 осіб у Попаснянському та Сватівському районах. MDM також забезпечує підтримку жертвам гендерно обумовленого насильства, зокрема надає медичну та психологічну допомогу.

Для нас це була нова місія, бо раніше організація ніколи не працювала в Україні. Наприкінці 2014 року був запит на допомогу, щоб упоратися з кризою. Нині ситуація вимагає довгострокової роботи.

Ми побачили людей похилого віку, які живуть у селах вже дуже давно. Є відчуття, що війна тільки підсилює проблему доступності охорони здоров'я в цих регіонах, бо вони були й до того.

Запитую в Марін, як стресова ситуація вплинула на перебіг хвороб у місцевих жителів. Вона відповідає, що загалом у Попаснянському районі й на лінії зіткнення люди скаржаться на головний біль та біль у ділянці спини, які не мають фізичних причин. Лікарі пов'язують їхню природу з високим рівнем стресу, шоку від пережитого. Те саме спостерігається й у внутрішньо переміщених осіб, які жили в зоні бойових дій. Це класичне спостереження у всьому світі.

Марін Гобі розповідає, що прийом у Тошківці-1 має найбільшу зону покриття в районі — майже 2,5 тисячі осіб. Це і добре, й погано. «Добре, що люди спілкуються, переказують інформацію одне одному про можливість отримати допомогу. Негатив у тому, що існує транспортна проблема. Пацієнти просять допомогти літнім людям, які не можуть самостійно дістатися до лікаря», — зазначає вона.

Тому найближчим часом шлях «Лікарів світу» проляже ще й до Станично-Луганського району.

ГОСТРА ТЕМА

Забруднити не можна зберегти

СИТУАЦІЯ. Жителі сіл навколо Чигирини занепокоєні можливим будівництвом нових виробничих потужностей відомої компанії

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Протистояння місцевої влади та окремих сільських громад через будівництво курників триває на Черкащині понад півроку. Жителі сіл Чигиринського, Кам'янського та Черкаського районів звинувачують владу в потуранні будівництву пташників «Нашої р'яби» і дуже занепокоєні можливим зведенням промислових потужностей поблизу їхніх населених пунктів.

У зверненнях до голови облдержадміністрації Юрія Ткаченка та інших поважних інстанцій, зокрема до Президента України, Прем'єр-міністра, селяни нарікають на те, що прихильники спорудження нових виробничих цехів не беруть до уваги думки громад. Вони зауважують, що за можливого розміщення курників упритул до сіл чомусь не враховують ризиків для довкілля. Як пишуть селяни у своїх зверненнях, замість того, аби розбудувати економіку, шукають інвестиції в перспективну туристичну галузь краю, відроджувати підприємства деревообробної, харчової та легкої промисловості для максимальної зайнятості населення, влада сприяє розташуванню в екологічно чистих районах небезпечних для довкілля виробничих потужностей.

Відповідно до висновків працівників Інституту агроекології та природо-користування Національної академії аграрних наук України, птахоферми мають побічний вплив на довкілля. Внаслідок такої виробничої діяльності утворюються шкідливі для навколишнього середовища речовини, які до того ж поширюються на значні відстані.

Люди просять владу, відповідно до Конституції України та Закону «Про охорону навколишнього середовища», врахувати громадську думку й провести слухання у населених пунктах, які розташовані поблизу запланованого будівництва курників.

З вимогою не допустити шкідливого будівництва, натомість сприяти розвитку інфраструктури і туристичної галузі, виступали й авторитетні громадські діячі та письменники зі столиці, які кілька разів публікували свої відкриті листи із запитом про захист коліски української державності. Представники ініціативної групи побували на засіданні Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природо-користування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Вони озвучили всі можливі наслідки від такого будівництва.

Селяни проти, хоч є і «за»

Нині так звана війна з курниками, здається, набирає нових обертів. Нещодавно у Рацевому Чигиринського району на сходці, де мали обговорити наболілі питання, сталася штурханина, внаслідок якої дехто навіть зазнав легких тілесних ушкоджень. Як стверджують місцеві активісти, керівництво села поміж іншим хотіло «протягти» питання розбудови тут птахофабрики. Хоч, за словами голови Чигиринської райдержадміністрації Володимира Клименка, який брав участь у зібранні, питання про «Нашу р'ябу» у порядку денному не було. Разом із тим він підтвердив, що жодного дозвільного документа на початок будівництва поки що немає. Не виготовлено навіть проекту на можливе будівництво, який потім має пройти громадське обговорення у визначеному законом порядку.

Як розповідають у сільській раді, новий потенційний інвестор, тобто ДП «Перемога Нова», що входить до групи компаній «Миронівський хлібопродукт», готовий розв'язати нагальні проблеми села — власним коштом встановити освітлення, пробурити свердловини для постачання води, щоб потім передати громаді, допомогти у вирішенні інших питань, зокрема за-

безпечити водопостачання Орбіти — містечка на кілька сотень жителів, яке як вулиця увійшло до адміністративних меж Рацівської сільської ради. Про це представники підприємства говорили на сходці в сусідньому селі Вітовому. Проте такі перспективи не дуже втішили жителів Рацевого. Стурбованих селян спробував заспокоїти заступник голови райдержадміністрації Віктор Лисенко, повідомивши, що жодного рішення стосовно будівництва курників не прийматимуть без згоди громади. Але люди чиновникам нині не вірять. Вони проти зведення курників у цьому історично-му місці і край.

— Рацеве і сусідні села — це унікальний історичний куточок, де вода чиста, повітря свіже, а вони й на це зазіхнули, — обурювалися селяни.

Заради справедливості слід зауважити, що є тут і прихильники спорудження поблизу села підрозділів птахофабрики. До того ж чимало. Усі їхні аргументи на користь отих курників мотивують тим, що інвестор, мовляв, створить нові робочі місця та відновить інфраструктуру. Приміром, Наталія Левченко, переселенка з Донецчини, яка з позаминулого року проживає в селі, розповідає, що до війни на сході працювала у своїй області на великій птахофабриці, де вирощували бройлерів. Тому знає з власного досвіду, що це виробництво доквітло особливо не загрожувало.

Ні ставка, ні млинка...

Думки селян діаметрально протилежні. Напруга протистояння велика.

Сільський голова Лариса Постригань вважає, що логічне пояснення такої колотнечі знайти важко. На її переконання, розумно було б дочекатися, поки «Перемога Нова» чітко сформулює, які саме потужності й де саме планує будувати. Після цього компанія має дати відповіді на запитання,



Люди гуртом обстоюють своє право на чисту воду й повітря

які у людей виникають. Нинішнє огульне несприйняття можливого приходу в село інвестора сільський голова називає «війною з повітрям».

— Моя особиста думка як жителя села така: вочевидь ті, хто має тут заробіток, не хочуть, аби приходив конкурент, — зазначила Лариса Якимівна. — Бо коли прийде потужний інвестор, це вплине на підвищення зарплат, притік соціальних внесків у село. А отже, до цього інвестора потрібно буде підтягуватися...

На думку місцевого фермера Михайла Токарчука, в селі насправді розпочалася антифермерська кампанія та земельний переділ. Хтось, прикриваючись благими намірами, хоче забрати землю. Людей зваблюють високими зарплатами. «Так, ми не можемо платити стільки, як «Наша р'яба», бо хіба можна порівняти потужне підприємство і фермерське господарство?» Він закликав усі сторони сісти за стіл переговорів.

Відповідаючи на ці закиди, сільський голова зазначила, що паї належать не фермерам, а жителям села, і саме їхні інтереси вона обстоює.

Відтак Володимир Клименко стоїть на тому, що в кожного є своя голова

на плечах: якщо є інвестор, готовий фінансувати важливі для села потреби, а натомість не вимагає нічого, то чи варто від цього відмовлятися? Якщо, мовляв, фермери не хочуть мати конкурентів, нехай зберуться, поставлять тут крупорушки, млин і дадуть роботу населенню.

Звісно, не може не знати Володимир Андрійович, що більшість фермерів ледве кінці з кінцями зводять. Отож млинами та крупорушками вони навряд чи забезпечать односельців. Якби могли, давно організували б і ставок, і млинок. А так... Голова РДА нарікає, що Чигиринський район за потреби 150 мільйонів гривень на рік тільки на своє утримання (не на розвиток) має власних надходжень лише 15 мільйонів. У цих надходженнях і податки від фермерів, які мізерні через їхні низькі прибутки.

Хтось із сільських активістів хотів заручитися й підтримкою народного депутата Надії Савченко, якій зателефонували і розповіли про ситуацію. За допомогою гучного мобільного зв'язку, аби її чули учасники зібрання, Надія сказала, що порушить питання доцільності такого будівництва в Міністерстві екології та природних ресурсів, по-

відомить про ситуацію Президентові. І закликала тримати свою барикаду.

Не бізнесом єдиним

Боротьба за власні фінансово-економічні інтереси між місцевими підприємцями і сторонніми бізнесменами, яка розгорнулася в цій гострій ситуації, не враховує ще одного аспекту — державницького, екологічного. І хоч дехто вважає розмови про це тільки прикриттям (мовляв, за цим стоять виключно ресурси, гроші), але чи варто забувати про здоров'я людей, чистоту довкілля, соціальний розвиток краю, зрештою сприяння туризму, який може забезпечити не менші прибутки, ніж курники?

Якщо, за висловом районного керівника, буде голова на плечах. Тож чи варто розвивати саме в цьому історичному краї поблизу святини українського народу виробництво, яке хоч і побічно, але все-таки загрожує довкіллі? За кількістю історичних, археологічних, природних пам'яток легендарному урочищу Холодний Яр немає рівних в Україні. Тому думати й працювати потрібно не над тим, як його забруднити, а як зберегти.

Зрошувальні системи на брухт не йтимуть

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

АПК. На полях Запорізької області вже тривав час здійснюють незаконний демонтаж меліоративних систем та об'єктів незавершеного будівництва. Тому, згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації «Про забезпечення збереження ме-

ліоративних систем і мереж водопостачання», головам райдержадміністрацій доручено не допускати списання меліоративних систем та проведення робіт, пов'язаних із демонтажем елементів систем на зрошуваних землях, а також транспортування та реалізацію демонтованих матеріалів. У районах створено постійно діючі оперативні

групи з контролю за збереженням меліоративних систем і мереж водопостачання. Департамент агропромислового розвитку ЗОДА спільно з обласним управлінням водних ресурсів розробив методичні рекомендації з поетапного проведення інвентаризації зрошуваних земель та розташованих на них об'єктів інженерної інфраструктури

внутрішньогосподарських зрошувальних і дренажних систем, передачі внутрішньогосподарських зрошувальних систем у власність районної громади, відновлення роботи зрошувальних систем. І влада на місцях почала реалізацію програм інвентаризації зрошувальних систем для встановлення їх належності, а також технічного стану й

можливостей використання для ведення ефективного та екологічно безпечного сільськогосподарського виробництва. Це дасть змогу прискорити процес передачі об'єктів інженерної інфраструктури внутрішньогосподарських меліоративних систем зрошувального землеробства до комунальної та державної власності.

ДОВІДКА «УК»

За даними інвентаризації внутрішньогосподарських зрошувальних систем, проведеної у 2013 році, у Запорізькій області обліковувалося 240,7 тисячі гектарів зрошуваних земель, зокрема в комунальній власності — 84 тисячі, на балансі приватних, фермерських та колективних підприємств — 83, у державній власності — 17,5, та безгосподарських — 56,2 тисячі. Торік сільгосптоваровиробники області придбали або відновили 30 дощувальних машин на суму 18,5 мільйона гривень. Водокористувачі відновили полив та впровадили краплинне зрошення на площі 1,3 тисячі гектарів, на що витратили 4,4 мільйона гривень. Полито торік 46 тисяч гектарів.

У ПРАВОВОМУ ПОЛІ

Начальник управління поліції в Ужгороді й Мукачевому Юрій Марценишин: Основне завдання патрульної поліції — превентивна діяльність

Патрульну поліцію однією з перших в Україні створено в Закарпатті. Набір до неї було оголошено торік улітку, а вже 29 листопада полісмени вийшли на перше чергування. Поліцейські тут працюють уже сто днів. Управління поліції в Ужгороді та Мукачевому очолює капітан Юрій МАРЦЕНИШИН, з яким зустрівся кореспондент «Урядового кур'єра».

Не назва нова, а система!

УК Юрію Ігоровичу, як зустріли підвищення у службовому ранзі й переведення на Закарпаття з Києва?

— Після стрілянини в Мукачевому й у зв'язку з необхідністю посилити боротьбу з контрабандою виникла нагальна потреба у створенні патрульної поліції в Ужгороді й Мукачевому. Коли я дізнався, що начальником управління призначено мене, то і зрадів, і водночас спантеличився, адже керувати — це не лише роздавати вказівки. Це відповідальність, спілкування і довіра громадян. Пам'ятаю, як Хатія Деканоїдзе у день присяги запитала мене, чи колись я думав, що стану керівником управління. Звичайно, я не провидець, так далеко не зазірав...

УК Чи допоміг великий конкурс — сім осіб на одне місце — набрати в поліцію найбільш достойних кандидатів?

— У досвіді, як і професіоналізму, мені здається, меж нема. Думаю, якщо якимось дивом у патрульну поліцію потрапили недостойні, то їхнє перебування тут не буде тривалим. З досвіду інших регіонів скажу, що патрульні відсіюються з різних причин. Одних звільняють дисциплінарно, інші йдуть за власним бажанням. Були і такі, яких спіймали на гарячому за кримінал. У нас, на щастя, не зафіксовано грубих порушень. Можу запевнити, що у нас працюють справді достойні. Навіть якщо декотрі помиляються, то вміють визнавати свої помилки. Від рядового поліції до керівника.

Кваліфікаційний рівень, професійна підготовка у кожного різні. Велику роль відіграє те, що серед підібраних у полісмени кандидатів — ті, хто пройшов АТО. Перед виходом на першу зміну всі пройшли однакову фізичну, тактичну, вог-

неву та інші види підготовки. Зрештою, професійну підготовку не можна пройти раз — вона не закінчується ніколи.

Не секрет, що частину колективу становлять колишні міліцейські працівники. У них є досвід роботи, тож вони допомагають менш досвідченим. Не варто плутати патрульну поліцію з поліцією, адже реформа стосується змін цілого формату роботи правоохоронних органів, а не лише превенції або окремих підрозділів. Так, патрульна поліція — частина єдиного правоохоронного органу, але поліція загалом — це багато складових Міністерства внутрішніх справ: КОРД (корпус оперативно-раптові дії), поліція охорони, кримінальна поліція, органи досудового розслідування та спеціальна поліція.

УК У чому відмінності між міліцейськими і новоствореними підрозділами?

— Реформування міліції у поліцію — це доволі важкий, але гнучкий процес, під час якого ті, хто давно працює, можуть і не пройти крізь сито атестації, а ті, хто хоче працювати, проте має невеликий досвід, — здатні пройти відбір і виконувати роботу краще.

Тут варто провести чітку межу в обов'язках структурних підрозділів, адже патрульна поліція — частина Національної поліції. До її завдань насамперед належить превентивна діяльність, спрямована на запобігання правопорушенням і злочинності. У перелік обов'язків входить миттєва реакція на подію, стеження за безпекою на дорогах та охорона громадського порядку. Якщо це порушення правил дорожнього руху — постанову патрульні виносять на місці, якщо ДТП з потерпілими або злочин кримінального характеру — одразу викликають слідчо-оперативну групу.

УК Тож яка нині, після реформування, міліція? Вона ж бо залишається.

— Усі міліцейські управління й структурні підрозділи залишилися. І на них чекає переатестація. Це та частина добору, яка змінює міліцію на поліцію, адже суть реформи — не у зміні надпису на таблиці біля входу в приміщення або у формі, а в новому підході до роботи.

УК Інколи чути нарікання на якісний склад поліції. Як враховують помилки, допущені на початку формування цього органу правопорядку?

— Нарікання є і будуть. Особливо від тих, хто отримав постанову чи протокол за порушення. Роками люди звикали до думки: «Може, домовлюся, а в крайньому разі дам хабар». У нас таке не проходить. Так, і ми не ідеальні, бо ми не роботи, запрограмовані на певні дії чи рішення. Патрульну поліцію створювали з нуля. Але позначка якості її роботи та довіра громадян зростають день у день.

УК Де ще, окрім двох найбільших міст області, заплановано створити патрульну поліцію?

— Від початку діяльності патрульної поліції наш конгломерат розширився далі Ужгорода й Мукачевого. Ми обслуговуємо і дорогу між цими містами, а ще Чоп і шлях від нього до Ужгорода. Нам підпорядкований пост у Нижніх Воротах і відповідно відрізок дороги від цього місця на автотрасі Київ — Чоп аж до кордону.

Сподіваюся, у недалекому майбутньому наша зона відповідальності розшириться.

Полісмени — це ті, хто поряд

УК Скільки людей служить у поліції?

— Загальна кількість поліцейських в Ужгороді та Мукачевому — 236 осіб. Вони розділені на вісім рот батальйону. Серед них 69 жінок. У структурі особового складу їхня частка — майже 35%. Вік патрульних поліціанток — 21—35 років. Серед особового складу маємо дівчину заступника командира роти. Це Ганна Дідовська, яка раніше працювала в Держінспекції сільського господарства в Закарпатській області. Пройшовши всі етапи добору, вона чудово зарекомендувала себе вже під час служби.

УК Які професійні здобутки закарпатських поліцейських?

— З упевненістю можу сказати, що вони дедалі зростають. Багато патрульних отримали відзнаки за сумлінну роботу. Щодня проводимо курси, тренінги, лекції, заняття з фізпідготовки. Поступово з

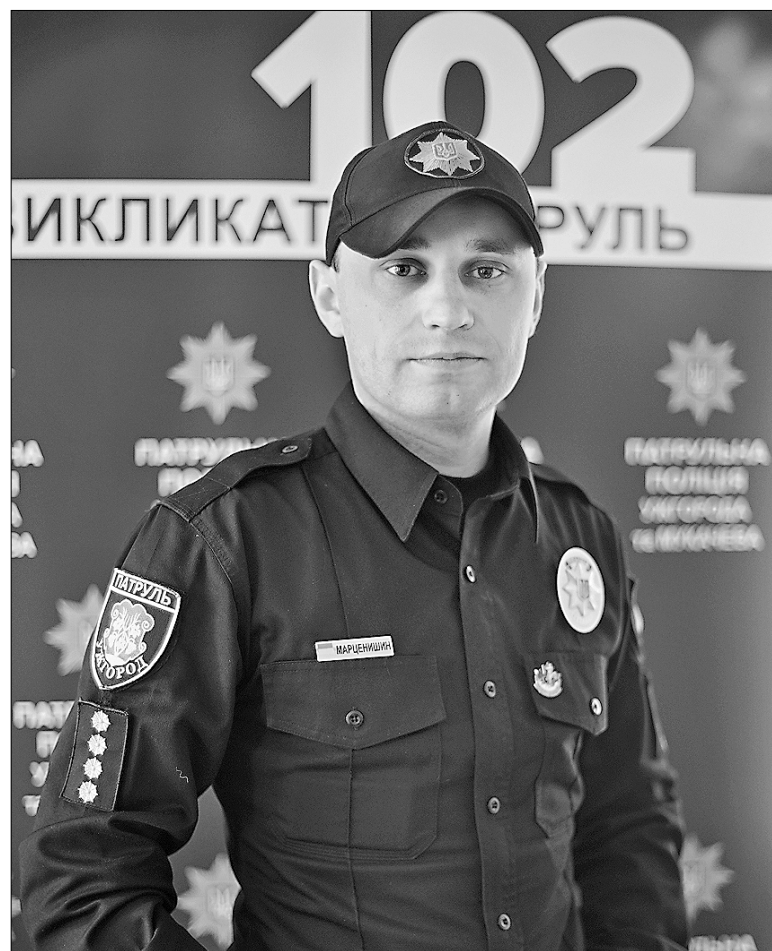


Фото надане автором

ДОСЬЄ «УК»

Юрій МАРЦЕНИШИН. Народився 1985 року в місті Збараж на Тернопільщині. 2007-го закінчив факультет підготовки працівників для підрозділів ДАІ Донецького юридичного інституту. Два роки працював у підрозділі Державтоінспекції в Тернопільській області, згодом — у лабораторії та на кафедрі Донецького юридичного інституту. З 2015 року почав працювати в патрульній поліції Києва, де очолює роту поліцейських. Від листопада 2015-го — начальник управління патрульної поліції в Ужгороді та Мукачевому. Кандидат юридичних наук.

набуттям досвіду полісмени, які досі не працювали у правоохоронних органах, стають професіоналами. Це стосується і хлопців, і дівчат.

УК Чи виправдовують себе цілодобові рейси автомашин із мигалками?

— З огляду на значну виявлену кількість правопорушень, звичайно, так. Законотворчим пішоходам і водіям стає спокійніше, коли повз проїжджає екіпаж, адже відчуття того, що патрульні поряд, до них можна звернутися і знати, що допоможуть, додає впевненості.

УК Яка зарплатня у поліцейських?

— Понад 8000 гривень, як і прогнозувало керівництво Національної поліції. Патрульні забезпечені необхідним для служби та захисту громадян. У кожного екіпажу в авто є все — від аптечки до терміналу для оплати на місці штрафів за правопорушення.

УК Підбито підсумки перших стадій роботи управління. Які основні з них?

— Із 29 листопада минулого року по 10 березня цього поліцейські 11 148 разів виїжджали на виклики в Ужгороді, 7066 — у Мукачевому.

Середній час прибуття на місце виклику в першому з міст — п'ять з половиною хвилин, у другому — менш як п'ять. Патрульні оформили 346 дорожньо-транспортних пригод. Брала участь у 291 затриманні кримінального характеру, зокрема виявленні фактів крадіжок — 71, запобігли заняттю гральним бізнесом — 50, незаконному транспортуванню деревини — 20, незаконному поводженню зі зброєю — 14 та інших.

Якось затримали молодиків, у яких вилучили зброю й наркотики вартістю майже 260 тисяч гривень. Інший випадок — допомогли сліпій бабусі, яку хтось залишив без грошей на смітнику ринку в Мукачевому. Тоді патрульна Ольга Шелельо особисто зайнялася старенькою, яку взяли на деякий час у монастир, а потім почали лікувати. Неодноразово повертали загублених дітей батькам, штовхали несправні машини із проїжджої частини, допомагали гасити пожежі та надавали домедичну допомогу. Один з останніх резонансних випадків — затримання трьох підозрюваних у вбивстві іноземних студентів.

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Посіяла конопельки...

Інна МИКОЛАСНКО
для «Урядового кур'єра»

ЗЛОЧИННИЙ УРОЖАЙ. Цього-річне літо з його погодними особливостями — то суцільні дощі, то спека — змушує селян знаходити способи збереження рослин на городах. Утім, не всі вирощують огірочки-помідорчики. Так, працівники поліції під час загальнодержавної оперативно-профілактичної операції «Мак» виявили чимало «наркоагра-

ріїв», які вирощують дурман із застосуванням культиватії й поливу. Зокрема, один такий 40-річний житель селища Приазовське Запорізької області вирощував 19 кущів нарковмісних конопель, які правоохоронці знайшли на його присадибній ділянці. Та масштабніший наркоуржай, та ще й у ширшому асортименті, запорізькі правоохоронці «збрали» у 39-річного жителя селища Якимівка. Вони виявили на його присадибній ділянці 120 кущів маку

та 5 конопляних. Як повідомляє прес-служба Національної поліції, вилучені наркопосіви відправили на дослідження до експертно-криміналістичного центру.

А ось 63-річний житель Компаніївського району на Кіровоградщині на десятки-сотні кущів не розмінювався. «На території обійстя, неподалік будинку, правоохоронці виявили та вилучили 1679 кущів рослин, зовні схожих на снодійний мак. Їх зразки направлено до науково-дослідного

експертно-криміналістичного центру МВС України для проведення експертизи», — цитує прес-служба Нацполіції слова начальника Компаніївського відділення поліції Володимира Гавриленка. «Аграрій» нібито вирощував рослини для власного вживання. Поліціанти проводять за цим фактом розслідування.

Загалом правоохоронці виявили вже чимало наркопосівів у багатьох регіонах України. Так, у Глобінському районі Полтавщини на присадиб-

ній ділянці 33-річного громадянина знайшли 843 рослини маку та 191 рослину конопель. А правоохоронці Ірпінського району на Київщині спільно з активістами Самооборони Київської області для виявлення наркопосівів навіть задіяли квадрокоптер.

Операція «Мак» триватиме до 29 вересня, тож, мабуть, правоохоронці зберуть ще чималий «уржай», а наркоаграріїв за вирощування дурману відповідно покарають.

ЗБРОЙНІ СИЛИ

На Донеччині відновлюють інфраструктуру

ЗАВДАННЯ. Управління цивільно-військового співробітництва ЗСУ створює можливості для реалізації соціально значимих проектів

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Навіть під час війни цивільне життя має бути з належними умовами. Сталою залишається потреба людей в роботі шкіл і дитячих садочків, медичних закладів і об'єктів торгівлі. Зрештою — даху над головою. І якщо ворожий снаряд зруйнував його, то хтось має нашим громадянам допомогти його відновити. Для виконання зокрема і таких завдань у січні 2015 року створили Управління цивільно-військового співробітництва Збройних сил України. Результатам перших місяців роботи підрозділу посприяли ентузіазм військових та допомога волонтерів.

Нині проекти цивільно-військового співробітництва реалізують масштабніше. Їхні результати передовсім оцінюють місцеві жителі. Держава також зважила на позитивні наслідки роботи — вперше надала на заходи близько двох мільйонів гривень.

— Це цілком прийнятна сума, — пояснив начальник управління ЦВС полковник Олексій Ноздрачов. — Адже завдання цивільно-військового співробітництва — створювати можливості для реалізації соціальних проектів, скажімо відновлення інфраструктури. Крім того, в березні 2016 року ми започаткували програму підтримки сімей загиблих. Це і психологічна допомо-



На групи цивільно-військового співробітництва покладено завдання з координації розмінування визволених від терористів територій

га, і сприяння в реалізації права на соціальну допомогу. Наразі ця програма діє в Івано-Франківську. Після опрацювання всіх алгоритмів ми плануємо поширити цей досвід на всій території України.

За словами Олексія Ноздрачова, завдяки роботі груп цивільно-військового співробітництва ЗСУ відновлено газопостачання в Маріїнському районі, а також електропостачання в Красногоровці, продубльовано електромережу Мар'їнка — Новомиколаївка, втілено багато інших важливих для життєзабезпечення людей проектів.

— Багато робіт доводилося виконувати майже впритул до позицій російських терористів, які всіляко намагалися нам завадити, — зазначив Олексій Ноздрачов. — Неабияких зусиль та багато часу довелося витратити на всілякі перемовини й залучення до них міжнародних безпекових і гуманітарних організацій. Так, відновлення трикілометрового газопроводу до Мар'їнки тривало два з половиною роки. Причому 2,5 кілометра впорядкували за п'ять місяців, а 800 метрів, що були поблизу ворожих позицій, ремонтували аж два роки.

З-поміж завдань, які виконали військовослужбовці УЦВС, і виявлення 1200 вибухонебезпечних предметів, а також знешкодження їх силами Державної служби із надзвичайних ситуацій. Це, за словами представника управління, — найстрашніші знахідки та «сюрпризи» для місцевих жителів. Особливо небачні діти — вони насамперед потребують уваги. Тож потрібно, аби батьки, вчителі й військові постійно нагадували їм про обережність, про стримування їхньої цікавості до невідомих предметів. Як повідомив полковник Олексій Ноздрачов, на групи цивільно-військового співробіт-

ництва покладено завдання з координації розмінування визволених від терористів територій.

— Реалізують проект щодо мінної безпеки та гуманітарного розмінування в районі проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей у тісній взаємодії з міжнародними офіційними та неурядовими організаціями, — зазначив начальник УЦВС.

І ще один напрям роботи управління ЦВС — «Гуманітарний проект Збройних сил України «Евакуація-200». Олексій Ноздрачов зазначає, що це не лише остання шана загиблим, а й підтримка живих.

— З вересня 2014 року пошукові групи гуманітарного проекту знайшли та евакуювали з району проведення антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей, зокрема й із тимчасово окупованої території, забрали з моргів окупованих міст та вивезли з позицій підрозділів Збройних сил понад 750 тіл і решток загиблих, — повідомив полковник Ноздрачов.

За його інформацією, із зони проведення АТО доставлено: у 2014 році 179 тіл і фрагментів загиблих, 87 — у бюро СМЕ м. Запоріжжя для проведення ідентифікації; у 2015-му в бюро СМЕ м. Дніпропетровська — 487 тіл і фрагментів загиблих; 2016 року в бюро СМЕ м. Дніпропетровська — понад 80 тіл і фрагментів загиблих.

Незламний «Еверест»

ГЕРОЯМ СЛАВА! Молодшого лейтенанта Андрія Гасюка удостоєно ордена «Народний Герой України»

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

У парку бойових машин 93-ї механізованої бригади людно. Механіки-водії порпуються в двигунах. А заступник командира механізованої роти з роботи із особовим складом молодший лейтенант Андрій Гасюк підбадьорює товаришів, розповідає їм про останні події в Україні та світі, відповідає на запитання щодо демобілізації...

Свою військову кар'єру Андрій розпочав навесні 2014 року. Добровольцем прийшов до Криворізького військкомату. «Спочатку, — каже, — мене як молодшого сержанта призначили командиром відділення охорони облвійськкомату. Але не цього я хотів. Після трьох місяців безперервних рапортів мене перевели до зведеної штурмової роти оперативного командування «Південь», яка тоді саме формувалася».

Цей підрозділ відправили під Іловайськ, де разом із добровольчими батальйонами він розпочав штурм та звільнення населеного пункту. «Навчався військовій майстерності, як кажуть, з коліс. Перше завдання нашого взводу — заміна морських піхотинців у селі Грабському, яке,

за їхніми словами, вже було захищене від бойовиків. Та ближче до ночі ми зрозуміли, що контролюємо лише п'ятачок, на якому розміщений наш блокпост. Решту села ніхто не контролює. Чотири дні ми вели бої у повному оточенні та зрештою зачистили село від бойовиків».

Того часу вже розгорталися події «Іловайського котла», і Андрій опинився у самому їхньому центрі. Хлопці чітко виконували завдання, навіть коли в Іловайськ зайшла бронегрупа супротивника. «Виявивши її, ми навели нашу артилерію, — продовжує Андрій. — Хлопці добре попрацювали. Вцілілі після артобстрілу бойовики панікували. Про те, що всі вони російські десантники, свідчили їхні військові квитки, паспорти, інші документи з двоглавою «куркою». Після короткого допиту ми їх відправили у вищий штаб».

Щільні удари ворожої артилерії та бронегруп із різних напрямків свідчили, що наші підрозділи потрапили в оточення. Сформувавши невелику колону з одного БМП та кількох легковиків, яку очолив молодший сержант Андрій Гасюк, особовий склад зведеної роти та частина бійців із батальйону «Донбас»

пішли у прорив. Відстрілюючись, доїхали до села Червоносільське. Під час обстрілів техніка вийшла з ладу, тож далі хлопці проривалися пішки. Проросійські бойовики постійно сиділи у них на хвості. Від двох атак відбилися, а ось третя стала фатальною. Боскомплект закінчився, хлопці відстріляли все до останньої залізяки. А далі був полон...

Контужений, але не скорений, молодший сержант Андрій Гасюк у полоні пробув півтори доби. За іронією долі його та ще понад 150 українських військових обміняли на 11 російських горе-десантників, яких побратими Андрія захопили в полон у Іловайську.

Після короткої відпустки Гасюк знову повертається у стрій, у лави першого батальйону 93-ї окремої механізованої бригади. Саме тоді в її складі формувалася третя рота, кістяк якої становили військові, загартовані іловайським полум'ям.

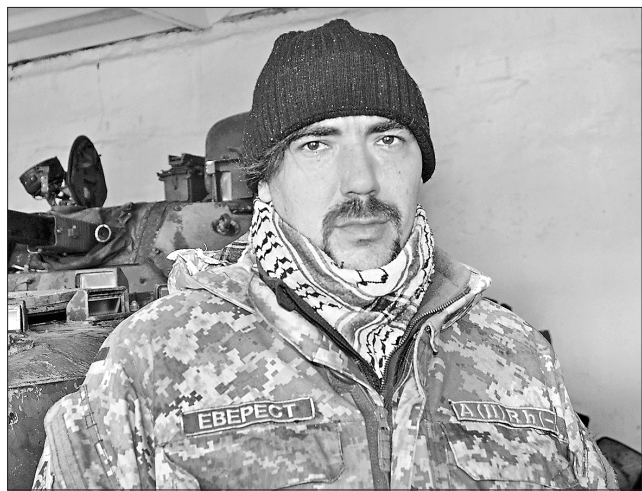
«9 листопада ми вирушили в донецький аеропорт, — каже Андрій. — Але десантники щось наплутали з координатами, до того ж був густий туман, і ми тричі об'їхали аеропорт по колу. Потім наважилися на ворожий штаб. Зав'язався

бій, під час якого ми випустили весь боскомплект. Тоді в мою БМП чотири рази влучили із РПГ. Мене знову контузило. Та всі живими повернулися до своїх позицій».

Уже через два дні колони, у якій був і Андрій, успішно зайшла в аеропорт. Саме тоді за незламний дух у радіоэфірі пролунав позивний Андрія — «Еверест».

29 листопада точилися останні бої у старому терміналі. Дві доби 42 українських «кіборги» тримали оборону. «Вогонь не припинявся ні на хвилину. Відстань до супротивника була 10-30 метрів. Увечері 30 листопада зрозуміли, що старий термінал не втримаємо, почали готуватися до відступу. Треба було подолати понад сто метрів по відкритій місцевості до нового терміналу. Та цю відстань з обох боків прострілювали ворожі кулемети. Дочекавшись темряви, ми пішли на прорив», — згадує Андрій.

Із дрібних епізодів народжуються великі легенди. Коли у метрі від Андрія розірвалася граната, випущена з ручного гранатомета, «Еверест» через хвилину знявся на ноги і продовжив битву. Супротивник дорого продав свої позиції у старому терміна-



Груди героя прикрашають відзнаки міністра оборони та Генштабу. А найдорожчий для нього срібний тризуб — орден «Народний Герой України»

лі. Проросійські найманці під час останнього штурму втратили понад 300 бойовиків, російський спецпідрозділ «Вимпел» не допрахувався понад 30 бійців. Поранених ніхто не рахував.

2 грудня під час чергової ротації «Еверест» разом із побратимами виходить з аеропорту. А вже 15 грудня група, яку очолював тоді сержант Андрій Гасюк, знову повертається до аеропорту. Того часу діяв черговий режим припинення вогню. «Бойовики так знахабніли, що підходили до наших позицій на відстань 10 метрів. Ми могли лише здогадуватися, що у них на думці, — продовжує Андрій. — Та швидко знайшли вихід: зв'язали кілька ручних гранат зі вставленими електродетонаторами, розкидали їх по нашому периметру. І акти-

ували, коли бойовики підійшли до наших позицій. Так і відбили бажання цикавитися нашим життям».

Після чергової ротації Андрію дали відпустку, після якої, прибувши до свого підрозділу, він почав знову готуватися до заходу в аеропорт. Але три перенесених на ногах контузії далися взнаки. «Евересту» потрібне було стаціонарне лікування.

...А потім Андрій разом із бойовими товаришами виконував бойові завдання на позиціях «Зеніту», шахти «Бутівка», в Пісках, Опитному та Водяному. Андрію Гасюку дали перше офіцерське звання — молодший лейтенант. «Не ми почали цю війну, але нам потрібно її закінчувати. Саме тому я став військовослужбовцем за контрактом, саме тому я став офіцером», — каже Андрій.

ОГОЛОШЕННЯ

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, Донецька область, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу:
№ 219/4479/2016-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Щербак Тетяни Геннадіївни про стягнення суми заборгованості за кредитним договором.
Відповідачка по справі Щербак Тетяна Геннадіївна, 13.04.1974 р.н., яка зареєстрована: м. Світлодарськ, буд. 62, кв. 7 Донецької області викликається у судове засідання на 04 липня 2016 року на 09 год. 30 хв.
Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Воробйова І. В.

Орджонікідзевський районний суд міста Маріуполя (місто Маріуполь, проспект Перемоги, 6) розглядає справу за позовом Моторного (транспортного) страхового бюро України (МТСБУ) до Дорошенка Олексія Олександровича про відшкодування в порядку регресу витрат, пов'язаних з виплатою страхового відшкодування.
Відповідач по справі Дорошенко Олексій Олександрович викликається на 11 липня 2016 року на 13.30 годину до Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області для участі в розгляді справи по суті.

Суддя Щербіна А. В.

Горностаївський районний суд Херсонської області викликає Павлючок Яну Михайлівну в судове засідання, яке відбудеться 29 червня 2016 року об 11.00 годині для розгляду цивільної справи № 655/368/16-ц за позовом Органу опіки та піклування Горностаївської районної державної адміністрації Херсонської області до Павлючок Яни Михайлівни про позбавлення батьківських прав та стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини. Адреса суду: Херсонська область, смт Горностаївка, вул. Торгова, 10. Явка відповідача обов'язкова. У разі неявки відповідача в судове засідання справа буде розглянута за її відсутності на підставі наявних у справі доказів.

Суддя Посулько Г. А.

Фрунзенський районний суд м. Харкова повідомляє, що 29 лютого 2016 року був задоволений позов по цивільній справі за позовом Поліхронова В. Г. до Зелінського О. І., треті особи: Поліхронова В. В., Поліхронів Г. В., Шапран Л. В., Фрунзенський районний відділ у місті Харкові ДМС України про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням.
Зелінський Олександр Ілліч має право протягом 10 днів з дня отримання рішення подати суду заяву про його перегляд.

Суддя О. В. Горпинич

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Козака Андрія Васильовича, який не зареєстрований, останнє відоме місце проживання: м. Чернівці, вулиця Головна, 190А/34 як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ «Універсалбанк» до Козака Андрія Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором на 09.30 годину 04 липня 2016 року за адресою: м. Чернівці, вулиця Кафедральна, 4, кабінет № 21.
У разі вашої неявки в судове засідання справу буде розглянуто у вашу відсутність.

Суддя Л. К. Кирилюк

Повістка про виклик в суд обвинуваченого
В провадженні Сватівського районного суду Луганської області – судді Осіпенко Л. М. знаходиться спеціальне кримінальне провадження № 426/1375/16-к стосовно Улезько Володимира Івановича, 01.01.1959 року народження, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Обвинувачений Улезько В. І. зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Луганськ, вул. Ленінградська, 50. На підставі ст. ст. 323, 297-5, 135 КПК України, Сватівський районний суд Луганської області викликає Улезько Володимира Івановича у підготовче судове засідання, яке відбудеться 29 червня 2016 року о 09.30 год. в залі Сватівського районного суду Луганської області, що розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.
Справа розглядатиметься колегією суддів у складі головуючого судді Осіпенко Л. М., суддів Юрченко С. О., Попової О. М.

Суддя Л. М. Осіпенко

Дружківський міський суд Донецької області викликає як відповідача Шульгу Олексія Івановича, 30.03.1972 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька обл., м. Ясинувата, Квартал 55, буд. 3, кв. 72, по справі за позовом ПАТ «Акціонерний банк «Експрес-Банк» до Шульги Олексія Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором в судове засідання, яке відбудеться 06 липня 2016 р. о 09.00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45. В разі неявки в судове засідання суд розглядатиме справу у відсутності відповідача за наявними у справі доказами.

Суддя Т. Л. Панова

Вінницький міський суд Вінницької області (вул. Грушевського, 17) повідомляє, що 19.07.2016 р. о 10:00 год. в м. Вінниця, вул. Грушевського, 17, каб. №7, відбудеться розгляд справи за позовом ПАТ «Альфа-Банк» до Ткачука Володимира Миколайовича про стягнення заборгованості.
В судове засідання викликається Ткачук Володимир Миколайович, останнє відоме місце проживання: провул. Кооперативний, 16, м. Вінниця.
Явка відповідача Ткачука Володимира Миколайовича є обов'язковою.

Суддя В. М. Бойко

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Чумаченку Олександру Сергійовичу, 04.10.1949 року народження, уродженцю: м. Лисичанськ Луганської області, громадянину України, зареєстрованому за адресою: м. Луганськ, вул. 30 років Перемоги, буд. 1, кв. 4, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України, необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до слідчого слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Дівітаєва О. І. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000105.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Айрапетян Ларсіс Леонідівні, 21.02.1970 року народження, громадянці України, уродженці: с. Дубівський Луганської області, зареєстрованій за адресою: м. Луганськ, вул. Анрі Барбюса, буд. 18-а, кв. 10, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України, необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до слідчого слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Дівітаєва О. І. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000095.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Кравцовій Вікторії Григорівні, 17.12.1959 р.н., уродженці: м. Алчевськ Луганської області, громадянці України, яка зареєстрована за адресою: Луганська область, м. Алчевськ, вул. Фрунзе, буд. 3, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 29.06.2016 о 10 год. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Романченка А. О. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000109.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Паляничці Олександру Вікторовичу, 18.01.1967 року народження, уродженцю: с. Зоринівка Міловського району Луганської області, громадянину України, зареєстрованому за адресою: Луганська область, Міловський район, с. Зоринівка, вул. Южна, б. 7, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України, необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області, за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до слідчого слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Ткаченка Є. А. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22014130000000418.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Кокоткіній Оксані Сергіївні, 11.06.1971 р.н., громадянці України, уродженці: м. Луганськ, яка зареєстрована за адресою: м. Луганськ, вул. Республіканська, буд. 21, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України, необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Ткаченко Т. С. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22014130000000099.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Тейцман Ірині Володимирівні, 08.07.1979 року народження, уродженці: с. Врубівський Лутугинського району Луганської області, яка зареєстрована за адресою: Луганська область, Слов'янськ-Сербський район, с. Родакове, вул. Вокзальна, буд. 134, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Ткаченко Т. С. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000104.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Дегтярьову Юрію Анатолійовичу, 15.05.1960 року народження, уродженцю: м. Перевальськ Луганської області, що мешкає за адресою: м. Луганськ, пр. Лісовий, буд. 11, кв. 4, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Ларченко О. М. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000098.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Захаровій Ксенії Олексіївні, 25.04.1979 року народження, уродженці: с. Луб'янка Білокуракинського району Луганської області, громадянці України, зареєстрованій за адресою: Луганська область, Станично – Луганський район, смт Петрівка, провул. Северний, б. 12, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України, необхідно з'явитися 29.06.16 о 10 год. 00 хв. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Жердєва А. М. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22014130000000155.

У провадженні Вижиницького районного суду Чернівецької області знаходиться цивільна справа № 713/771/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Григоряк Наталії Тарасівни про стягнення заборгованості.
Розгляд зазначеної справи повторно призначений на 12.00 год. 30 червня 2016 року у приміщенні Вижиницького районного суду Чернівецької області по вул. Українська, 13, м. Вижиця, Чернівецька область, **суддя Пилигук І. В.**
Суд викликає як відповідача по справі Григоряк Наталію Тарасівну, 07.04.1974 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: вул. Головна, 67а, с. Іспаса Вижиницького району Чернівецької області. Явка до суду є обов'язковою, у разі неявки відповідача справа розглядатиметься за наявними матеріалами.

Отрішко Анастасія Олексіївна викликається в судове засідання до Пологівського районного суду Запорізької області як відповідачка по цивільній справі № 324/637/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Отрішко Анастасії Олексіївни про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбувається 02.07.2016 року о 08 год. 30 хв. в приміщенні суду за адресою: вул. Єдності, 28, м. Пологи Запорізької області.

Суддя Іванченко М. В.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Бугаг'яну Юрію Георгійовичу, 08.12.1982 року народження, уродженцю: м. Луганськ, громадянину України, який зареєстрований за адресою: Луганська область, смт Ювілейне, вул. К. Маркса, буд. 4, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 29.06.2016 о 10 год. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Романченка А. О. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000096.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Іорганському Григорію Петровичу, 28.09.1981 року народження, громадянину України, уродженцю: м. Ровеньки Луганської області, який зареєстрований за адресою: Луганська область, м. Ровеньки, вул. Нахімова, буд. 3, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 29.06.2016 о 10 год. до слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу Управління СБ України в Луганській області Романченка А. О. для відкриття та надання доступу до матеріалів кримінального провадження, а також проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22016130000000108.

Вознесенський міськрайонний суд Миколаївської області (Миколаївська область, м. Вознесенськ, вул. Кібрика, 11) викликає Авдєєву Надію Миколаївну як відповідачку в судове засідання, яке відбудеться 30 червня 2016 року о 09.00 год. по справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Авдєєвої Надії Миколаївни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Суддя Л. В. Лузан

Краснопільський районний суд Сумської області викликає Гольцева Олексія Леонідовича, 08 грудня 1983 року народження, уродженця: м. Суми, зареєстрованого за адресою: с. Глибне, вул. Підлісна, буд. № 6 Краснопільського району Сумської області, ІПН: 3065723157 як відповідача у справі № 578/516/16-ц, провадження № 2/578/187/16 за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Гольцева Олексія Леонідовича про стягнення заборгованості за кредитним договором для участі у розгляді справи, який відбувається 05.07.2016 року о 10.00 год.
Наслідки неявки передбачено ст. 169 ЦПКУ.
Адреса суду: 42400, Сумська область, смт Краснопілля, вул. Вокзальна, 18.

Суддя Щербина А. С.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Черкашина А. М. до Черкашиної Т.М. про розірвання шлюбу. Відповідачка у справі: Черкашина Тетяна Миколаївна (Донецька обл., м. Горлівка, вул. Академіка Корольова, 189, кв. 1) викликається о 08.00 год. 13 липня 2016 року до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутності.

Суддя П. І. Профатило

Артемівський міськрайонний суд Донецької обл. (84500, м. Бахмут, Донецької обл., вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «АКБ «Капітал» до Косаримова Євгена Тимофійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.
Відповідач по справі: Косаримов Євген Тимофійович проживає за адресою: м. Бахмут, вул. Ювілейна, буд. 40, кв. 87, викликається до суду на 03.08.2016 р. о 09.30 годині за адресою: м. Бахмут, вул. Миру, 5, каб. 212 для участі у розгляді справи по суті.
Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя О. П. Харченко

Овідіопольський районний суд Одеської області викликає відповідача — Де Жезус Браз Адріане, 25.10.1983 р.н., в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом Бондаревського Віталія Вячеславовича до Де Жезус Браз Адріане про розірвання шлюбу, яка призначена до слухання 08 липня 2016 р. о 09:30 год. за адресою: Одеська обл., смт Овідіополь, вул. Берегова, 9, в приміщенні суду.
У разі неявки відповідача — Де Жезус Браз Адріане в судове засідання справа буде розглянута за Вашої відсутності.

Суддя В. М. Курочка

Краснолиманським міським судом Донецької області (84406, м. Лиман, Донецька область, вул. Незалежності, 13) розглядається цивільна справа № 236/1428/16-ц за позовом Рахімової Діпюром Аміржонівни до Аджімян Ріхарда про розірвання шлюбу.
Відповідач Аджімян Ріхард викликається до каб. № 12 суду на 06 липня 2016 року на 09 годину 00 хвилин для участі у розгляді справи по суті.
Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності за наявними доказами.

Суддя Саржевська І. В.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Казакова Я. В. до Буракової С. В. про визнання особи такою, що втратила право користуватися житловим приміщенням. Відповідачка у справі: Буракова Світлана Володимирівна (Донецька обл., м. Слов'янськ, пров. Виноградний, 3/90) викликається о 08.30 год. 13 липня 2016 року до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутності.

Суддя П. І. Профатило

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Серікової О. О. до Серікова Д. В. про розірвання шлюбу. Відповідач по справі: Серіков Дмитро Володимирович (Донецька обл., м. Горлівка, вул. Леніна, 136/16) викликається о 08.45 год. 13 липня 2016 року до суду для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутності.

Суддя П. І. Профатило

Міжгірський районний суд за адресою: вул. Шевченка, 99, смт Міжгір'я, Закарпатська область, 90000.
Викликає в судове засідання на 10 год. 00 хв. 04 серпня 2016 року відповідачку Красняник Надію Михайлівну, 16.05.1990 р. н., зареєстрована адреса проживання: 90013, с. Новоселиця, 224 Міжгірського району Закарпатської області, у справі № 302/486/16-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Красняник Надії Михайлівни про стягнення заборгованості.
З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи, і в разі його неявки в суд справа може бути вирішена на підставі наявних у ній доказів згідно ст. 169 ЦПК України.

Суддя В. П. Кривка

Дзержинський районний суд м. Харкова повідомляє, що судове засідання по цивільній справі № 638/7457/16-ц за позовом публічного акціонерного товариства «Альфа-банк» до Колчиної Тетяни Володимирівни про стягнення заборгованості призначене на 12 липня 2016 року на 09-45 годину.
Доводжу до відома відповідача, що в разі вашої неявки справа буде розглянута у вашу відсутність на підставі наявних у справі доказів.

Суддя Штих Т. В.

Ковпаківський районний суд м. Суми викликає в судове засідання як відповідача Пивоварова В'ячеслава Вадимовича по цивільній справі за позовом Пивоварової Тамари Григорівни до Пивоварова В'ячеслава Вадимовича, 3-і особи: Пивоваров Вадим Федорович, Ходун Анна Вадимівна, про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням. (Останнє місце проживання: м. Суми, вул. Горького, б. 25, кв. 168). Явка в судове засідання обов'язкова! Про причини неявки необхідно повідомити суд.
Засідання суду відбудеться 30.06.2016 року о 09:00 за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, каб. 10, пов. 2.

Суддя Б. В. Хитров

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовами ПАТ КБ «ПриватБанк» до Ткаліч Надії Олександрівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.
Відповідачка по справі викликається до суду (м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5, кім. 302) для участі у розгляді справи по суті.
Ткаліч Надія Олександрівна, 09.04.1951 р.н., яка мешкає: м. Єнакієве, Донецька область, вул. 1-А Лісова, 24 на 29.06.2016 р. о 09 год. 30 хв.
Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

ОГОЛОШЕННЯ

01 червня 2016 року був втрачений державний номерний знак Серії BE № T00408 та свідоцтво про реєстрацію Серії BE №000417 від 03 березня 2012 року на Навантажувач JCB Loadall 531-70, 2011 року випуску, країна-виробник Велика Британія. Заводський номер: 1527063, номер двигуна: SF320/40201U1329811.

Власник ТОВ «ЮКРЕЙНІАН ШУГАР КОМПАНІ».

Зареєстрований в теруправлінні Держгірпромнагляду в Миколаївській області.

Зазначений вище державний номерний знак та свідоцтво про реєстрацію **вважати недійсними.**

Голосіївський районний суд м. Києва викликає як відповідача Ткаченко Ганну Євгенівну по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Універсал Банк» до Ткаченко Ганни Євгенівни про стягнення кредитної заборгованості. Остання відома адреса місцезнаходження відповідачки Ткаченко Ганни Євгенівни: м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, 100/2, кв. 2.

Судове засідання відбудеться в приміщенні суду за адресою: 03127, м. Київ, вул. Полковника Потехіна, буд. 14-а, каб. № 15 03 жовтня 2016 року о 10 год. 00 хв. В разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без участі відповідача.

Суддя А.В. Новак

Відповідно до ст. ст. 74-76 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (суддя Ільченко Н.А.) викликає в судове засідання як відповідача Гороховську Ольгу Іллініну по справі № 522/6368/16 за позовом Вздихаліної Галини Панасівни до Гороховської Ольги Іллініни про визнання договору купівлі-продажу нерухомого майна дійсним.

Судове засідання відбудеться 12.07.2016 р. о 14 год. 40 хв. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224.

У випадку неявки у судове засідання зазначеної особи, справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя Н.А. Ільченко

Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34, викликає як відповідача Король Аранку Михайлівну судове засідання по цивільній справі № 426/6960/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Альфа Банк» до Король Аранки Михайлівни про стягнення заборгованості, що відбудеться 01 липня 2016 року о 09.15. год.

У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя О. М. Попова

Приморський районний суд міста Одеси повідомляє, що 15 серпня 2016 року об 11 год. 30 хв. в залі засідань №221 в приміщенні суду за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, відбудеться слухання справи за позовом Аль Фазлі Світлани Яківни до Аль Фазлі Зеїд Халіл Судкі про розірвання шлюбу. В судове засідання у вищевказаний час викликається відповідач Аль Фазлі Зеїд Халіл Судкі. В разі його неявки в судове засідання позов може бути розглянутий за його відсутністю та на підставі наявних у справі доказів.

Суддя Л. М. Чернявська

Жидачівський районний суд Львівської області викликає в судове засідання як відповідача Бадалаху Володимира Васильовича, 21.02.1966 р.н., жителя м. Ходорів, вул. Грушевського, 51/5 Жидачівського району Львівської області по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства КБ «ПРИВАТБАНК» до Бадалахи Володимира Васильовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 29 червня 2016 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні Жидачівського районного суду за адресою: м. Жидачів, вул. Я. Мудрого, 20, Львівська область.

У разі неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення суду про причини неявки, справу буде розглянуто за його відсутності на підставі наявних в справі доказів.

Суддя О. Й. Галій

Врадіївський районний суд Миколаївської області повідомляє, що Ткаченко Інна Вікторівна, 23.01.1976 року народження, викликається в судове засідання як відповідач по цивільній справі за позовом Ткаченка Олександра Вікторовича до Ткаченко Інни Вікторівни про розірвання шлюбу.

Розгляд цивільної справи відбудеться о 14.00 год. 12.07.2016 року за адресою: вул. Маяковського, 103 смт Врадіївка Миколаївської області.

Суддя Ф. Г. Сокол

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядає цивільну справу №233/2383/16-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Рось Л. В. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі Рось Любова Василівна, 04 квітня 1960 р.н.,останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Заслонова, буд., 31-14, викликається до суду на 10 год. 15 хв. 04 липня 2016 року (корп. №2, каб. №21), для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. В. Каліуш

Роменський міськрайонний суд Сумської області повідомляє Кошового Олега Миколайовича про те, що 14 липня 2016 року о 09 год. 05 хв. у приміщенні Роменського міськрайонного суду Сумської області за адресою: м. Ромни, Сумської області, вул. Соборна 12, буде слухатися в судовому засіданні цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Кошового Олега Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач Кошовий Олег Миколайович вважається повідомленим про час і місце розгляду справи і у випадку його неявки справа підлягає розгляду за його відсутності.

Суддя В. І. Євтюшенкова

Томашпільський районний суд Вінницької області викликає Дудніка Віталія Миколайовича, 29 серпня 1979 року народження, останнє відоме місце проживання: вул. Рози Люксембург, 20, смт Томашпіль, Томашпільського району, Вінницької області в судове засідання по справі за позовом Дуднік Людмили Анатоліївни до Дудніка Віталія Миколайовича про поділ спільної сумісної власності, яке відбудеться 4 липня 2016 року о 10.30 годині в Томашпільському районному суді Вінницької області за адресою: 24200, смт Томашпіль, вул. І. Гаврилюка, 57, Томашпільського району, Вінницької області **під головуванням судді Пилипча О. В.** Явка до суду є обов'язковою. У випадку неявки до суду справа може бути розглянута без участі відповідача.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання як відповідачів по цивільній справі № 409/1224/16-ц за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» про стягнення заборгованості до Хворостяного Юрія Олексійовича (м. Луганськ, м. Олександрівськ, вул. Комсомольська 1А/39), Колесніченко Світлану Анатоліївну (м. Луганськ, тупик Ташкентський, 16).

Судове засідання відбудеться 27.06.2016 року об 11 год. 00 хв. (резервна дата 30.06.2016 року об 11 год. 00 хв.) в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

У разі неявки суд розглядатиме справи без участі відповідачів на підставі ст. 224 ЦПК України.

Суддя Полєно В.С.

Ковпаківський районний суд м. Суми викликає в судове засідання як відповідача Степанця Олександра Олександровича по цивільній справі за позовом Турка Володимира Миколайовича до Степанця Олександра Олександровича про стягнення заборгованості (останнє місце проживання: м. Суми, вул. Металургів, 16/49). Явка в судове засідання обов'язкова. Про причини неявки необхідно повідомити суд.

Засідання відбудеться 27.06.2016 року о 10.00 год. за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, каб. 12, пов. 2.

Суддя В. Г. Костенко

Бериславський районний суд Херсонської області міста Берислав викликає як відповідача Потапова Віктора Андрійовича, по цивільній справі за позовом публічного акціонерного товариства Комерційний банк «Приват Банк» до Потапова Віктора Андрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Слухання справи призначено на 05.07.2016 року на 13-00 год. в приміщенні Бериславського районного суду за адресою: м. Берислав Херсонської області, вул. Центральна, 249, тел. (05546) 7-37-57. У разі неявки в судове засідання справа буде розглянута за Вашої відсутності.

Суддя Корсаненкова О. О.

Садгірський районний суд м. Чернівці повторно викликає Чабанова Сергія Валентиновича, що проживає за адресою: вул. Чудейська, 9/2, м. Чернівці, як відповідача по справі за позовом публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» про стягнення заборгованості.

Розгляд справи призначений на 07.07.2016 р. о 09:00 год. у приміщенні Садгірського районного суду м. Чернівці, вул. Хотинська, 3.

Явка до суду є обов'язковою. У разі Вашої неявки в судове засідання справу буде розглянуто у Вашу відсутність за наявними матеріалами.

Суддя Мілінчук С. В.

Суддею Бердянського міськрайонного суду Дністрян О. М. (за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, б. 64, каб. № 308) 04 липня 2016 року об 11 годині 00 хвилин буде розглядатись справа за позовом публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Шелудякової Ольги Валентинівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Явка відповідача у справі обов'язкова. У разі його неявки справа буде розглянута за його відсутності.

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядає цивільну справу №233/2380/16-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Степанової Н. Л. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі Степанова Наталя Леонідівна, 07 липня 1967 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Туполева, буд. 12-6, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 04 липня 2016 року (корп. №2, каб. №21), для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. В. Каліуш

Роменський міськрайонний суд Сумської області повідомляє Ткачова Олександра Сергійовича про те, що 14 липня 2016 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні Роменського міськрайонного суду Сумської області за адресою: м. Ромни, Сумської області, вул. Соборна 12, буде слухатися в судовому засіданні цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Ткачова Олександра Сергійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач Ткачов Олександр Сергійович вважається повідомленим про час і місце розгляду справи і у випадку його неявки справа підлягає розгляду за його відсутності.

Суддя В. І. Євтюшенкова

Попаснянський районний суд Луганської області викликає як відповідача Богданова Геннадія Костянтиновича, 28.02.1985 року народження, який мешкає за адресою: Луганська область, Попаснянський район, смт Тошківка-1, вул. Цуприка, б. 42, кв. 94 у судове засідання по цивільній справі за № 423/1471/16-ц за позовом ПАТ «Універсал Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором, що відбудеться 04 липня 2016 року о 12 год.00 хв. в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Попасна, вул. Суворова, 6, каб. № 7.

У разі неявки суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя А. В. Архипенко

У провадженні Бердянського міськрайонного суду Запорізької області знаходиться цивільна справа за № 310/3137/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Солдатова Сергія Вікторовича, Солдатова Максима Сергійовича пре стягнення заборгованості за кредитним договором. Судовий розгляд справи призначено на 04 липня 2016 року об 11 год. 30 хв. в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Комунарів, 64, каб. 409. **Суддя Парій О. В.** тел. (код 06153) 4-70-63.

Суд викликає Солдатова Сергія Вікторовича, Солдатова Максима Сергійовича як відповідачів. Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки справа розглядатиметься за наявними матеріалами.

Біловодський районний суд Луганської області викликає як відповідача по справі № 408/893/16-ц (2/408/664/16) за позовом Анісімової І. М. до Ковальова Віталія Анатолійовича (06.02.1975 р.н., м. Ровеньки, Луганської області) про розірвання шлюбу.

Судове засідання відбудеться 29.06.2016 року о 10 годині 30 хвилин у приміщенні суду за адресою: Луганська область, смт Біловодськ, вул. Луганська, 30.

У разі неявки справу буде розглянуто без вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Є. О. Соболев

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільні справи за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний Банк «Приватбанк» до: Бузанова Дмитра Вікторовича про стягнення заборгованості, який проживає за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, вул. Димитрова, буд. 24, викликається на 20 липня 2016 року о 08-30 годині, до суду, каб. №7, для участі у розгляді справ по суті (№ 2/234/3720/16).

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Л. І. Переверзева

Апеляційний суд Житомирської області викликає в судове засідання Зінчук Тамира Леонідівну як відповідача у цивільній справі № 280/272/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Зінчук Тамири Леонідівни про стягнення заборгованості, яка відкладена на 19 липня 2016 р. о 09 год. 30 хв. Розгляд справи відбудеться за адресою: м. Житомир, вул. 1-го Травня, 24, каб. 406.

У разі неявки або неповідомлення про причини неявки, справу буде розглянуто у вашу відсутність на підставі наявних у справі доказів.

Суддя І. А. Гансецька

Суддею Бердянською міськрайонного суду Дністрян О. М. (за адресою: м. Бердянськ, вул. Консульська, б. 64, каб. № 308) 04 липня 2016 року об 11 годині 20 хвилин буде розглядатись справа за позовом публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Шинкаренка Едуарда Олексійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Явка відповідача у справі обов'язкова. У разі його неявки справа буде розглянута за його відсутності.

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 01 червня 2016 року розглянуто цивільну справу №409/1023/16-ц за заявою Сергєєва Андрія Васильовича про відновлення втраченого судового провадження по цивільній справі Артемівського районного суду м. Луганська №434/3349/14-ц за позовом Сергєєва Андрія Васильовича до Управління комунальним майном Луганської міської ради про визнання права власності в порядку спадкування та винесення рішення про часткове відновлення втраченого судового провадження.

Суддя Максименко О. Ю.

Роменський міськрайонний суд Сумської області повідомляє Аніщенко Галину Михайлівну про те, що 14 липня 2016 року о 09 год. 10 хв. у приміщенні Роменського міськрайонного суду Сумської області за адресою: м. Ромни, Сумської області, вул. Соборна 12, буде слухатися в судовому засіданні цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Аніщенко Галини Михайлівни про стягнення заборгованості за кредитним договором.

З опублікуванням оголошення про виклик, відповідачка Аніщенко Галина Михайлівна вважається повідомленою про час і місце розгляду справи і у випадку її неявки справа підлягає розгляду за її відсутності.

Суддя В. І. Євтюшенкова

Амур-Нижньодніпровський райсуд м. Дніпропетровська повідомляє, що 13.06.2016 року за позовом Гусак Раїси Сергіївни до Заєць Олександра Дмитровича про визнання права власності, було постановлено заочне рішення, яким за Гусак Раїсою Сергіївною було визнано право власності на 1/2 частину домоволодіння № 14 по вул. Прохолодній у м. Дніпропетровську загальною площею 49,1 м.кв., житловою – 40,0 м.кв.; скасовано за Пінчук Марфою Петрівною державну реєстрації права власності на 1/2 частину домоволодіння № 14 по вул. Прохолодній у м. Дніпропетровську.

З повним текстом заочного рішення відповідачка та інші учасники процесу можуть ознайомитись в канцелярії суду за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Новоселівська, 9, каб. №15.

Суддя Якименко Л. Г.

Маньківський районний суд Черкаської області викликає в судове засідання по цивільній справі № 701/495/16-ц за позовом Органів опіки та піклування Буцької селищної ради Черкаська області в інтересах дітей: Катасонова Василя Олексійовича, 05.08.2000 р.н., Люшнівської Ліни Олексіївни, 04.10.2006 р.н., та Галіцина Миколи Сергійовича, 08.03.2010 р.н., до Катасонової Тетяни Володимирівни, третьої особи: служби у справах дітей Маньківської районної державної адміністрації про позбавлення батьківських прав, як відповідача Катасонову Тетяну Володимирівну. Судове засідання відбудеться о 09.00 год. 11 липня 2016 року в приміщенні суду за адресою: вул. Соборна, 8, смт Маньківка, Маньківського району, Черкаської області. У разі неявки відповідача справа буде розглянута без його участі.

Суддя І. Д. Калієвський

На розгляді в Катеринопільському районному суді Черкаської області перебуває цивільна справа №698/373/16 провадження 2/698/245/16 за позовом Троцької Галини Петрівни до Троцького Валентина Геннадійовича 03.03.1974 р. н., про визнання договору дарування недійсним. Судове засідання по вказаній цивільній справі призначено на 29 червня 2016 року на 10 годину в приміщенні Катеринопільського районного суду, що розташований за адресою: вул. Петровського, 38, смт Катеринопіль, Черкаська область.

Голова суду Зінченко М. І.

Новопсковський районний суд Луганської області викликає Шматко Олександра Анатолійовича, як відповідача, у судове засідання для розгляду цивільної справи ЄУ № 420/2692/15-ц (Провадження № 2/420/126/16) за позовом ПАТ «Акцент-Банк» до Шматко Олександра Анатолійовича, про стягнення заборгованості, яке відбудеться 07 липня 2016 року о 13 год. 20 хв. (резервна дата судового засідання — 11 липня 2016 року о 13 год. 20 хв.) в приміщенні Новопсковського районного суду за адресою: вул. Українська, 28, смт Новопсков Луганської області.

У разі неявки, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Ю. О. Бондар

Яремчанський міський суд Івано-Франківської області викликає в судове Майданика Сергія Миколайовича, 21.09.1974 року народження, останнє відоме місце реєстрації — смт Ворохта, вул. Миру, 1, кв. 20 Яремчанської міської ради Івано-Франківської області, як відповідача у цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Майданика Сергія Миколайовича про надання ПАТ КБ «Приватбанк» повноважень, необхідних для здійснення продажу та зняття з обліку в органах ДАІ України автомобіля — предмета застави, яке відбудеться 29 червня 2016 року о 10 год. в приміщенні Яремчанського міського суду за адресою: м. Яремче, вул. Довбуша, 32, Івано-Франківської області.

Голова суду Ю. І. Марчак

В провадженні Бердянського міськрайонного суду знаходиться цивільна справа № 310/3501/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «ПРИВАТБАНК» до Ясинського Єгора Юрійовича про стягнення заборгованості.

Розгляд справи призначено на 18.07.2016 р. о 15 годині 00 хвилин в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Консульська, 64, каб. 406, **суддя Троценко Т. А.**, тел. (код 06153) 3-55-31.

Суд викликає Ясинського Єгора Юрійовича як відповідача.

Явка відповідача до суду є обов'язковою. В разі неявки відповідача справа буде розглянута за наявними матеріалами.

Богуславський районний суд Київської області, в зв'язку з розглядом цивільної справи № 358/524/16-ц за позовом Никоненко Світлани Юріївни до Никоненка Ігоря Михайловича про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини, викликає в судове засідання, яке відбудеться 01 липня 2016 року об 11 год. 00 хв. за адресою: вул. Франка, 29-А, м. Богуслав Київської області, як відповідача Никоненка Ігоря Михайловича, 25 квітня 1958 року народження (зарєєстрований по вул. Соборна, (Комсомольська), 11-А, кв. 104, м. Богуслав Київської області.

Суддя В. М. Корбут

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ



Фото з соціальної мережі vk.com

МАЛА, ТА СИЛЬНА. Днями українка Дарина Лазебна стала чемпіонкою світу з класичного пауерліфтингу. Свій титул вона здобула на світовій першості з класичного пауерліфтингу серед дорослих, юніорів, юніорок, юнаків та дівчат, що проходить у місті Кілін (США). Юна спортсменка з Донеччини, яка виступала на змаганнях у ваговій категорії до 52 кг, показала третій результат у присіданні — 115 кг. У жимі лежачи з результатом 80,5 кг Дарина стала другою, поступившись спортсменці з Казахстану Далірі Каримові лише на півкілограма. А станова тяга та результат 140 кг вивели українку у фаворити змагань. За сумою триборства Дарина Лазебна набрала 335,5 кг і підкорила найвищу сходинку п'єдесталу чемпіонату світу.

«Суперники були дуже сильними, боротьба — важкою. Все вирішувалося на останніх підходах. Мій успіх — результат тренувань і величезна підтримка тренера Сергія Федоренка», — розповіла чемпіонка про свій виступ на змаганнях найвищого рівня.

Віртуози тракторної фієсти

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ФЕСТИВАЛЬ. У Яблунівці Корсунь-Шевченківського району на Черкащині відбувся п'ятий трактор-фест. Трактористи з усієї України зібралися тут на змагання, вдягнувши залізних велетнів у креативне вбрання. Глядачі мали змогу спостерігати за перегонами на тракторах МТЗ і Fendt. У спритності й швидкості змагалися й водії невеликих агромашин. Кожному з них треба було якнайшвидше дістатися до фінішу, долаючи різноманітні перешкоди та ускладнення. Приміром, аби зма-

гання набуло певної інтриги, на кріпленнях причепів позаду лежали футбольні м'ячі — щоб не впали, хоч би як трактор підкидало. І таки знайшовся геній-умілець, який довів свою високу майстерність. Це механізатор Олександр Голуб з агрофірми «Батьківщина Шевченка», філії компанії «Урожай». Серед власників габаритних тракторів також відбулися незвичайні змагання. На поле вийшли могутні машини, які повинні були в'їхати в умовний гараж, не пошкодивши жодного обмежувального стовпчика, а на фініші ювелірно проколоти голкою повітряну кульку, не зачепивши навко-

лишніх стендів. І тут теж знайшовся тракторний «хірург», який і виконав вправу без нарікань. Ним став Руслан Клименко — механізатор Катеринопільської філії згаданої компанії. Та й інші учасники не залишилися поза увагою. Кожного нагородили цінним подарунком, а головні переможці отримали як призи... мотоцикли.

Багатьох глядачів привабили виставка креативних тракторів і змагання «Шопопало-ралі». Участь у заїзді брали не просто саморобні, а й придатні для сільської роботи механізми. Найбільший ажіотаж викликав трактор-піч. Транспорт

рухався повільно, готуючи на ходу справжній борщ. Перший приз у номінації «найкреативніший» отримав мототрек Валявської й Лисянської філій «Урожай», а найпрактичнішим став виріб «Вихор» спільного виробництва Тростянецької, Дніпровської, Шандрівської філій, філії ім. О. Г. Бузицького та агрофірми «Дружба».

— Наш фестиваль уже набув такої популярності, що до нього хочуть приєднатися інші сільськогосподарські компанії. На наступний рік є наміри провести вже набагато масштабніший захід, — розповів директор компанії «Урожай» Олег Васецкий.

Роналду-рекордсмен вивів португальців у плей-оф

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ЄВРО-2016. Матч третього туру групового раунду Португалія — Угорщина, що завершився з рахунком 3:3, став для капітана португальців Кріштіану Роналду сімнадцятим у фінальних турнірах чемпіонатів Європи. За цим показником він на один матч випередив колишнього захисника збірної Франції Ліліана Тюрама і колишнього воротаря збірної Нідерландів Едвіна ван дер Сара.

Утім, це не єдине досягнення 31-річного нападника. Забивши два м'ячі у ворота збірної Угорщини, Кріштіану Роналду став першим гравцем, який відзначався результативністю у фінальних турнірах чотирьох чемпіонатів Європи. На його рахунок тепер вісім голів. Із 28 голами він також є найкращим бомбардиром чемпіонатів Європи з урахуванням кваліфікаційних матчів.

Варто зазначити, що при Кріштіану Роналду збірна Португалії

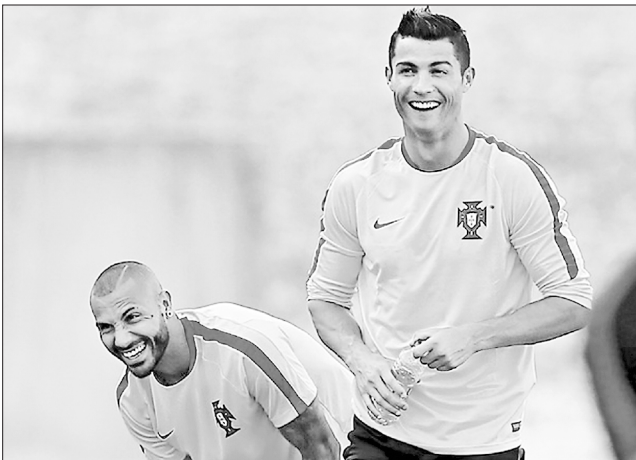


Фото з сайту championat.com

Збірна Португалії створила прецедент: вийшла у плей-оф, не здобувши жодної перемоги

доходила до чвертьфіналу чемпіонату Європи в 2008 році, півфіналу в 2012 році і фіналу-2004.

У суботньому матчі з австрійцями Кріштіану Роналду провів 128-й матч за збірну Португалії, ставши рекордсменом національної команди за цим показни-

ком. Після матчу з Угорщиною рекорд «підір» до 129 матчів.

Отже, по закінченні групового турніру Євро-2016 визначилися всі пари першого раунду плей-оф. З перших і других місць у своїх групах до 1/8 фіналу вийшли Франція, Швейцарія, Уельс,

Англія, Німеччина, Польща, Хорватія, Іспанія, Італія, Бельгія, Угорщина та Ісландія. Кращими серед команд, що посіли третє місце в своїх квартетах, стали Словаччина, Північна Ірландія, Португалія та Ірландія.

Сітка турніру сформувалася таким чином, що ми не побачимо фіналу, складеного з пари TOP-5 команд Старого Світу. Якщо хтось із квінтету Англія, Франція, Італія, Іспанія або Німеччина і потрапить у вирішальний матч турніру, то лише хтось один. Водночас у фіналі Євро-2016 гарантовано гратиме збірна, яка до цього ніколи в історії не володіла Кубком Європи.

У перших матчах в боротьбі на вибування 25-27 червня зіграють: Швейцарія — Польща
Уельс — Північна Ірландія
Хорватія — Португалія
Франція — Ірландія
Німеччина — Словаччина
Угорщина — Бельгія
Італія — Іспанія
Англія — Ісландія.

ПОГОДА НА ЗАВТРА



ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 25 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+15 +20	+26 +31	Черкаська	+15 +20	+25 +30
Житомирська	+15 +20	+26 +31	Кіровоградська	+15 +20	+26 +31
Чернігівська	+13 +18	+25 +30	Полтавська	+14 +19	+25 +30
Сумська	+13 +18	+25 +30	Дніпропетровська	+15 +20	+26 +31
Закарпатська	+18 +23	+27 +32	Одеська	+18 +23	+27 +32
Рівненська	+15 +20	+26 +31	Миколаївська	+18 +23	+27 +32
Львівська	+15 +20	+26 +31	Херсонська	+18 +23	+27 +32
Івано-Франківська	+15 +20	+26 +31	Запорізька	+17 +22	+27 +32
Волинська	+15 +20	+26 +31	Харківська	+14 +19	+25 +30
Хмельницька	+15 +20	+25 +30	Донецька	+17 +22	+26 +31
Чернівецька	+15 +20	+25 +30	Луганська	+14 +19	+25 +30
Тернопільська	+15 +20	+26 +31	Крим	+18 +23	+27 +32
Вінницька	+15 +20	+25 +30	Київ	+16 +18	+28 +30

Укргідрометцентр

ОГОЛОШЕННЯ

У провадженні Бережанського районного суду Тернопільської області знаходиться цивільна справа за позовом Асистівлі Анни Георгіївни до Асистівлі Давида про дозвіл на тимчасовий виїзд за кордон малолітньої дитини без згоди батька.

Розгляд справи призначено на 14 год. 30 хв. 29 червня 2016 року в залі № 3 Бережанського районного суду за адресою: м. Бережани, вул. Банкова, 2. Суд викликає по цій справі як відповідача Асистівлі Давида.

В разі неявки відповідача в судово засідання справа буде розглянута по суті за його відсутності на підставі наявних матеріалів.

Суддя В. М. Крамар

Повістка про виклик.

Підозрюваний Бородин Геннадій Петрович, 23.02.1955 р.н., відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України викликається о 10 год. 00 хв. 28 червня 2016 року до старшого слідчого в ОВС ГСУ СБ України Федірко Д.В. у каб. 108 за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33 (тел. 044-255-51-80) для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 2201500000000157 за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Орджонікідзевський районний суд міста Маріуполя (місто Маріуполь, проспект Перемоги, 6) розглядає справу за позовом Публічного акціонерного товариства «Альфа-Банк» до Морозова Андрія Федоровича, Морозової Галини Олександрівни про стягнення заборгованості.

Відповідачі по справі Морозов Андрій Федорович, Морозова Галина Олександрівна викликаються на 29 червня 2016 року на 13.30 години до Орджонікідзевського районного суду міста Маріуполя Донецької області для участі в розгляді справи по суті.

Суддя Щербіна А.В.

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля Донецької області, вул. Банкова (Радянська), буд. 39а) розглядає цивільну справу № 227/1021/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Ходуна Віктора Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач Ходун Віктор Миколайович, 06 серпня 1957 року народження, що мешкає за останньою відомою адресою: бул. Шевченка, 118/7, м. Іловайськ Донецької області, викликається до Добропільського міськрайонного суду Донецької області як відповідач по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Ходуна Віктора Миколайовича про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 29.06.2016 року о 09.00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Банкова (Радянська), 39А. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Суддя С.А. Притуляк

Втрачений документ, а саме: Судновий білет № СБ 030435 з бортовим номером ДАП-4480-К, що належить Будило Вадиму Олександровичу, вважати недійсним.